Zondag 10 December 1871. Specimen, N° 6.

GAZETTE VAN SINT-TRUIDEN

ORGAAN DER KATHOLIEKE ASSOCIATIE EN CERKEL.

WEKELIJKSCH OVERZICHT.

Fais ce que dois, advienne que pourra.

Al hetgene het Abonnement en de Redactie aangaat moet franco gezonden worden op het Bureel der Gazette, Beekstraat N° 21, te Sint-Truiden. — Men schrijft ook in op alle Postkantoren des rijks. — De Abonnements-prijs is 5 franken per jaar voor het geheel land, vooraf betaalbaar. — Een Nummer afzonderlijk, 15 centiemen. — Annoncen, 10 centiemen; reklamen, 20 centiemen; artikels-reklamen, 50 centiemen per drukregel. — Groote en dikwijls te herhalen Annoncen, per accoord. — Alle mededeelingen en annoncen dienen uiterlijk Vrijdag 's middags ingezonden te zijn.

☞ Al wie zich van heden voor een geheel jaar aan de GAZETTE VAN SINT-TRUIDEN abonneert zal dezelve tot den eersten Januari gratis ontvangen.

☞ Bij koninglijk besluit van den 7 December 1871, is het ontslag van het ministerie geteekend geworden, behalve dat van den generaal Guillaume, welke minister van oorlog blijft.

De Koning bij zijne besluiten van denzelfden dag, heeft zijn nieuw ministerie daargesteld als volgt:

MM. de graaf de Theux, de Meylandt, voorzitter van den minister-raad; Malou, (Jules), minister van Financiën; De Lantsheere, (F.-C.-A.), minister van Justicie; Delcour, (Ch.) minister van binnenlandsche zaken; de graaf d'Aspremont-Lynden, minister van buitenlandsche zaken; Moncheur, minister der publieke werken; generaal Guillaume blijft minister van oorlog.

Overzicht.

De goede God is zichtbaar met onzen H. Vader Pius IX, en schenkt hem voortdurend eene bloeiende gezondheid. De protestantsche gazetten, ja, de *Times* van Londen zelf, bewondert de kloekmoedigheid en de standvastigheid van den eerbiedwaardigen ouderling, die bij ieder gelegenheid toont dat er niets gemeens is tusschen God en Belial, en die te midden der schrikkelijkste onweersvlagen als een wakkere stuurman aan het roer der Kerk kalm en onverschrokken blijft zitten.

Victor-Emmanuël kan in Rome niet rusten; de slaap vlucht er zijne oogen en de stemme der conscientie vervolgt dien verloren zoon, welke tot zijnen Vader zou willen terugkeeren, maar hij durft niet. Het Parlement verricht weinig te Rome: vele gestichten staan onder de bescherming der vreemde mogendheden en worden alzoo bevrijd van de roofzucht der Italianen. Het is nog onbekend wat middelen zij zullen uitdenken om de orde in hunne financiën te herstellen: hoe meer zij stelen, hoe armer zij worden. Ik zwijg van het verval van godsdienst, geleerdheid, kunsten, wetenschappen en goede zeden.

Te Washington heeft de president der Vereenigde-staten zijnen *message* in de vergadering der volksvertegenwoordigers voorgelezen. Grant heeft aangekondigd dat de zaak der *Alabama*, die eenen twist tusschen Engeland en de Republiek had doen ontstaan, door scheidsmannen gelukkig en zonder oorlog geeindigd is. Vervolgens stelt hij voor, de permanente legers af te schaffen, en voortaan alle geschillen tusschen de mogendheden door een vredecongres te doen beslissen. Wij vreezen grootelijks dat die vrome wenschen in Frankrijk, Duitschland en Rusland, niet zullen aanhoord worden.

Indien men de Engelsche dagbladen mag gelooven, zou de kroonprins buiten gevaar van sterven zijn, maar de koorts is nog niet voorbij. — De ontevredenheid over het landbestier van Gladstone wordt grooter en grooter, en het is waarschijnlijk dat het ministerie niet langer dan het jaar zal duren.

De Russische afgezant Catacazy heeft Washington verlaten en is niet vervangen geworden zonder moeite noch vijandschap. In Parijs zal de Oostenrijksche gezant, prins Metternich, door den graaf Apponyi vervangen worden. Men weet dat von Beust het gezantschap van Londen aangenomen heeft.

De aanvallen tegen de Jesuieten, lees de katholieke Kerk, gaan voort in Duitschland, ja, tot in den landdag van het keizerrijk; eenige representanten zijn opgekomen tegen de onfaalbaarheid des Pausen, maar Mgr. von Ketteler, aartsbisschop van Mentz, heeft hun geantwoord en getoond dat zij niet begrijpen waarin die onfaalbaarheid bestaat, en dat zij loochenen wat zij niet kennen of niet willen kennen.

Zal de vergadering van Versailles naar Parijs overtrekken? Dit is het verlangen van Thiers, maar de meerderheid der Kamer moet zulks beslissen. Indien de Representanten naar Parijs komen, zal er eene wet gedragen worden dat alle volksbijeenkomsten verboden zijn eenen kilometer verre rondom de vergaderzaal.

Thiers heeft uit voorzichtigheid zijne *message* aan de goedkeuring der meerderheid onderworpen, en dit is de reden waarom hij alleen na verloop van eenige dagen zal voorgelezen worden. De heer Grévy is tot president der vergadering gekozen met 511 stemmen op 525 Representanten; al de oude leden van het bureel zijn herkozen. Men zegt dat de ministers Jules Simon en Dufaure hun ontslag zullen geven.

Mgr. Dupanloup heeft met kracht geantwoord op de dwaze redevoering van Gambetta te Sint-Quintijn uitgesproken; hij toont dat die onbekwame dictator grootendeels oorzaak is geweest van de ongelukken van Frankrijk en van de overwinningen der Duitschers.

De toekomst geoordeeld door het verleden.

Het Ministerie is op nieuw samengesteld. Eer aan diegenen welke in de huidige omstandigheden den zwaren last des Bestiers hebben willen op zich nemen! Eene overgroote verantwoordelijkheid weegt op hen. De ministerieele crisis is voorbij, maar de nationale crisis is slechts begonnen. Aan M. de Theux en zijne strijdsvrienden de gevaarlijke, maar roemvolle taak van het land en het koninkrijk te redden uit het gevaar, welk eenige muiters, door de logiën betaald en eilaas! door de zwakheid des Konings zelf aangemoedigd, hadden voortgebracht!

Wij zegden in ons laatste nummer " Welke katholieken zullen zich met de samenstelling eens Ministerie nog willen belasten? Is hun hetzelfde lot dat degenen die weggaan overviel, ook niet voorbehouden? Zal men bij de eerste gelegenheid alweer niet eenen kleinen oproer aanhitsen, en zal de Koning dan niet even als nu zwichten? „ En ons besluit was dat een katholiek Ministerie even zoo onmogelijk geworden was als een liberaal, dat voor allen steun eenige muiters zou hebben, in de Kamers slechts zich in minderheid bevindten dat door het land binnen achttien maanden onwederroepelijk tweemaal veroordeeld, hetzelve niet meer zou durven raadplegen. Wonderlijke toestand! Een geheel volk door eenige deugnieten belet zijnen wil te doen kennen, en zich een bestier volgens zijne begeerte en liefde te geven!

Ontzaggelijk gevaar, dat M. Coomans, in volle Kamer deed uitroepen: " Wij zien de begrafenis onzer politieke instellingen, „ M. de Theux en gansch de rechterzijde, vaderlandsliefde en moed, zijn niet te veel om in dusdanige omstandigheden en voor zulk gevaar het bestier in handen te nemen.

Nog eens, eer aan die uitmuntende mannen, zonder welker zelfopoffering en moed onze Grondwet misschien schipbreuk leed!

Maar, wij herhalen het, het gevaar is niet voorbij: de nationale crisis begint. Morgen zal misschien het nieuw Ministerie door de muiterij (nu eene macht in den staat geworden) weêr omvergeworpen zijn. En dan zal de toestand nog erger zijn, want gansch het land zou opstaan tegen die herhaalde schendingen onzer grondwettelijke traditiën! Het zal de wanorde en de dwingelandij, door eenige boosaardigen aan ons edel en vrij België opgelegd, vervloeken.

De geschiedenis leert ons hoe de Belgen, onze voorvaders, zulk bestier immer onthaald hebben.

De eerste plicht des Bestiers is dus zijn eigen bestaan en ter gelijker tijd onze politieke instellingen tegen de muiterij te bevrijden. Volgens onze huidige wetten is het behoud der openbare rust aan de Burgemeesters toevertrouwd. Zij alleen hebben het recht de openbare wacht te verzoeken om de wanorders te bedwingen, en het is nu bestatigt dat de Burgemeester van Brussel niets gedaan heeft om de stilte ten handhaven, en dat hij te allen opzichte aan zijne plicht te kort gebleven is; zijne agenten die hunne plicht deden heeft hij afgezet als hij ze in het bedwingen der muiterij moest aanmoedigen; hij heeft door onnoodige wandelingen en redevoeringen, de manifestatiën der burgerlijke wacht, (die zondagssoldaten) aangehitst wanneer hij hun moest voorstellen dat onder de wapens slechts eene partij, die der orde, was en dat zij dezelve moesten doen eerbiedigen.

Ja, het zal meer aan de plichtige lafhartigheid en aan de zedelijke toestemming van M. Anspach dan aan M. Bara en zijne muiters zijn dat de geschiedenis dezer laatste gebeurtenissen eens rekening zal vragen. Nu moeten wij aanmerken dat alle toekomende burgemeesters van Brussel evenals M. Anspach zullen handelen want Brussel staat onder het beheer der Logiën en aan den burgemeester staat het niet vrij zijne moeder te loochenen.

De herziening dezer wetten is dus noodzakelijk, en dat men er wel aan peize, onze kostbaarste instellingen, onze grondwet en het KONINKSCHAP hangt ervan af. Aan den bevelhebber van Brussel, aan het leger, moet het behoud der openbare veiligheid toevertrouwd worden. God dank, ons leger behoort slechts tot de partij der orde en zou dezelve doen eerbiedigen. Dat men haar de verantwoordelijkheid toevertrouwe de muiterijën te bedwingen welke tegen den openbaren wil des volks opstaan. Dat men haar de eer late de vrijheid der Kamers, en de waardigheid des Konings te verdedigen. Dat men de tusschenkomst des legers aan de beschikking des bevelhebbers overlate, verantwoordelijk zijner daden, zijner tusschenkomst of zijner onthouding, en de nationale crisis die wij ondergaan zal een einde krijgen ter eeuwige schande van diegenen welke zich aan den schandvlek, hun in 1870 tweemaal door het land toegebracht, niet kunnen onderwerpen, en die door hunne handelwijze (welke wij niet streng genoeg kunnen beoordeelen) het bestaan en de vrijheid ons Vaderlands in gevaar stellen.

Maar, zullen de doctrinairen zeggen, M. Anspach, Bara en na hen alle tegenwoordige en toekomende muiters: doet het leger de straat niet intreden, schiet op het volk niet, doet geen belgisch bloed stroomen. Zijt gerust: dat bloed zal niet vergoten worden. Indien de muiterij van 1871 op de zwakheid van M. Anspach, wiens bevelen de politie en de burgerlijke macht moesten ontvangen, niet geteld had; indien het leger de straat ingetreden was, met vaandels voorop, gewapend en gereed om de wet te verdedigen, meent gij ernstig, heeren liberalen, dat de muiters niet dadelijk de vlucht zouden genomen hebben? Gelooft gij dat M. Bara ernstig zou gedacht hebben van die kleine muiterij, die het ministerie moest doen vallen, op te wekken? Gelooft gij dat, indien alle de Brusselsche vrijdenkers niet op de volkomenste ongestraftheid geteld hadden, zij den Koning voor zijn paleis zouden hebben durven hoonen? Neen, gij gelooft het niet; maar moest men tot dit punt komen, is het bloed des gespuis, dat eenige straten der hoofdstad bevolkt, dan kostbaarder dan dat der werklieden op welke het leger, onder uw handgeklap te Seraing, te Luik en in Henegouwen schoot? Dit was noodig. Gansch Belgenland heeft het gedrag van ons moedig leger toegejuicht; maar

---

Feuilleton der Gazette van Sint-Truiden.

Eene Wilde en een Engelschman.

(Vierde Vervolg.)

— De Europeaan heeft ons rijk omver geworpen, hij heeft de bloem onzer krijgers weggemaaid, zei Kaï-Koumou. Dat ons *Tipoko* van oneenigheid behoede, dat hij ze verwijdere van deze laatste schuilplaats onzer onafhankelijkheid! Ik neem uw voorstel aan. Atouas bescherme Vidi-Napoleon!

— Ons verblijf, antwoordde Vidi, is alleen aan de vogelen des hemels bekend. De Europeaan zal nooit den leeuwenkuil ontdekken. Op deze rots zal de donder losbreken die de vreemdelingen zal verpletteren. *Rhaugas-Rhanghi* verleene lange dagen aan Kaï-Koumou, den bloeddrinker!

Zij streken hunne neuzen tegen elkander, drukten zich weerzijds de hand en gingen henen.

Albert had weinig gelegenheid en nog minder lust gehad om de taal der inboorlingen te leeren. Waarom ook zou hij zulk onbeschaafd geknor aangeleerd hebben, hij, die tot den adelstand behoorde en enkel om epauletten te winnen dienst genomen had? Hij kende er nogtans een paar woorden van, omdat de kapitein 't vorige jaar op de eerste reis van den Amphitrite naar Nieuw-Zeeland eenen bewoner van dezen Archipel als knecht had aan 't boord genomen. Daar hij vermoedde dat het gesprek der twee wilde legerhoofden voor hem wellicht niet onverschillig was, luisterde hij zeer aandachtig, en, zonder alles te verstaan, begreep hij echter hier en daar wat, en hetgeen zij zeiden over zijne handen en voeten scheen hem in 't geheel niet pluis.

Alleen zijnde, dacht hij dat het hoog tijd was om zijnen toestand goed in te zien, hij begon dan met de voorwerpen die 't dichtste bij waren te onderzoeken. De gereedschappen die aan de wanden hingen waren niet opmerkenswaardig. Maar de haken waaraan zij hingen, voorwaar, deze verdienden al zijne aandacht. Hij meende in 't begin dat zijn gezicht verzwakt was, maar hoe scherper hij keek hoe meer hij overtuigd werd dat het verdroogde menschenhanden waren, die op de planken waren genageld en wier vijf opgekromde vingers tot haken dienden. Bij dit gezicht liep eene huivering door geheel zijn lichaam. Hij zette niettemin zijn onderzoek voort en sleepte zich tot in het midden der ompaalde binnenplaats waar het *Oudoupa* of graf van Chouraki stond. Hij zette zich op zijne knieën en hij zag rond dit graf, o gruwel! ketels vol verdroogde ledematen van menschen. Dit was het vleesch dat de kinderlijke liefde van Vidi aan de *Vaïdoua* (ziel) zijns vaders aanbood. Zijne haren rezen te berge, en, daar de schrik en de koorts zijne krachten verdubbelden, sprong hij schielijk op alsof hij op een serpent getreden had en liep uitzinnig rond eenen weg zoekende om uit deze vervloekte plaats te ontsnappen.

Maar er was geen uitweg, het paalwerk was stevig en alle ingangen liepen door hutten. Dit verblijf der wilden geleek aan een nest van zeevogels; het besloeg den top eener steile rots die, van alle kanten door afgronden afgesloten, hoog boven de zee, waar zij overhing, uitstak. Overal natuurlijke ongenaakbare wallen, overal wanhoop! Ten laatste kwam hij vermoeid, hijgend, uitgeput op zijne eerste plaats terug waar hij, krachteloos en door hevige gemoedsaandoeningen geschokt, buiten kennis nederviel.

Sedert lang lag hij daar in dezen staat van ontzenuwing en krachteloosheid aan den dood gelijk, wanneer hij tot zichzelven kwam door de aangename gewaarwording van eene soort van dauw waarmeê het hem scheen dat men zijne slapen bevochtigde, en door eenen brandreuk die hem in den neus kwam.

Hij opende de oogen en vestigde ze met aangename verassing op het eerste voorwerp dat zij ontmoetten. Een jong meisje met zwarte oogen, was over zijn hoofd gebukt en scheen hem 't aangezicht te streelen met de lange krolharen die over heure schouders afgolfden. Met hare eene hand hield zij onder den neus van den gekwetste verbrande pennen, met de andere lei zij natgemaakte doeken tegen zijn voorhoofd. De wezenstrekken van het meisje waren schoon en regelmatig, en de beschilderingen die men erop bemerkte hadden aan haar gelaat zijne natuurlijke bevalligheid niet benomen. Haar blik was vol zoetaardigheid en scheen een balsem van medegevoel op de wonden van den jongen lord uit te storten.

Deze aangename verschijning vervulde het hart van Albert met vreugde: maar toen hij hooger opkeek, bemerkte hij de woeste en dreigende gelaatstrekken van Vidi, wiens groote gestalte boven het meedoogend meisje uitkwam. Gij zoudt gezegd hebben dat het een roofvogel was die boven eene argelooze duif zweefde.

—Emaë, zeide Vidi, *Eko-Toros* (de god der tooverij) heeft u de kruiden leeren kennen die de wonden heelen en die de *Vaïdoua*, gereed om naar den hemel te vertrekken, in het lichaam terugroepen. Genees, zuster, genees dezen Europeaan. Gij moet hem genezen en vet maken: over twintig dagen zal ik hem slachten opdat de geest mijns vaders zijnen geest ete en ik zelf zijn oog en zijne hand verslinde. U, Emaë, zal ik zijne beide armen geven om er kleine fluiten van te maken die gij met Kaï-Koumou den bloeddrinker zult bespelen.

Hij sprak. Als Emaë zag dat Albert tot bewustzijn terugkwam, nam zij hem zachtjes bij de hand en vroeg hem in 't Engelsch:

— Waar hebt gij pijn?

Albert was verstomd. Nooit had gezang liefelijker in zijne ooren geklonken dan deze vier woorden van zijne moedertaal, deze vier woorden door eene schoone wilde uitgesproken.

— Gij spreekt Engelsch, riep hij verheugd uit zonder nog aan zijn lijden te denken. Waar hebt gij die taal geleerd?

indien er iemand niet mocht toejuichen, dat waart gij, heeren liberalen, want het bloed dezer werklieden is op u gestroomd. Neen. gij moocht den dood van diegene niet toejuichen aan wie gij de goede zeden ontrukt hadt, en het bloed dezer ongelukkigen was zuiverder dan dat der muiters waarop gij steunt. Wij herhalen het, dit is niet te vreezen. Aan de werklieden wien gij de slechte driften inboezemt blijft er in die omstandigheden de droevige moed van voor een doel dat gij hun als uitnemend schoon voorhoudt, te sterven; aan uwe vuige muiters blijft er de lafheid van voor de eerste bajonnette te vluchten!

Ziedaar volgens ons de taak welke het nieuw ministerie zal moeten volbrengen. In eene zitting te Brussel, woensdag laatstleden gehouden, heeft men den wensch van het nieuw ministerie krachtdadig dien weg zien inslaan, en in dezen zin, van het begin zijns bestiers, eene wet aan de Kamers en aan den Koning voor te stellen, met den grootsten geestdrift toegejuicht.

Wij verhopen dat het nieuw ministerie aan de eer, maar ook aan de verantwoordelijkheid om België uit den droevigen toestand waar de doctrinairen ons geplaatst hebben te redden, niet zal te kort blijven. Tegen dat wetsontwerp zullen de liberalen schreeuwen en tieren, want hunne laatste hoop zal verdwijnen, misschien zullen wij eenen nieuwen oproer zien. Veel moed en krachtdadigheid zal onze ministers ten hoogste noodig zijn. Zij moeten zich weerdig toonen van die gevallen zijn. Zij moeten niet uit het oog verliezen dat zij van het volk, van het ware belgische volk, hunne macht houden en dat zij aan deszelfs verlangen moeten beantwoorden. Het volk moet ook zijne stem laten hooren, het wetsontwerp dat de muiterij moet dempen zal door alle steden en dorpen des lands moeten gevraagd worden, en indien er alweer muiterij moet opstaan, alsdan zullen wij zien wie zal gelijk hebben ofwel het nieuw ministerie op de overgroote meerderheid der Belgen steunende, ofwel een hoop ellendigen, die onze nationale instellingen zoeken omverre te werpen, in afwachting dat zij troon en altaar in dezelfde verwoesting zullen kunnen medeslepen.

Sint-Truiden, 5 December 1871....

Oproer te Brussel en plicht der katholieken.

1. *Weg met de emeute!*

Was de verontwaardiging groot in onze Belgische provinciën toen men er den Brussel oproer vernam door Bara's revolutionnaire redevoeringen verwekt, grooter nog, sterker nog, was de verontwaardiging in alle Vlaamsche harten bij het vernemen der dimissie *gegeven* door den koning aan het ministerie d'Anethan. Nooit is slag harder op de katholieke borsten geslagen, nooit heeft slag dieper hunne edelste gevoelens getroffen en gekwetst. Ook hoorde men uit alle mondende volgende woorden komen: " Dat is onmogelijk! (Eilaas het was mogelijk!) Zou het zijn dat het ministerie afgedankt is, dan is het gedaan met de Constitutie, dan is het gedaan met het vaderland, want een land waar de koning alzoo zijne ministers opschikt voor het door de logie opgemaakt en betaald geschreeuw van de straat, kan niet langer bestaan. „ Zoo sprak iedere katholiek, zoo sprak iedere Vlaming. En de verontwaardiging heeft thans niet opgehouden, ja, zij groeit alle stonden aan. En hoe zou het anders kunnen zijn, wanneer de katholieken de volgende woorden moeten hooren zelfs van de gazette " *La Liberté*, „ orgaan der socialisten: " Wij hebben den oproer gezien. Wij hebben gezien leerlingen der universiteit en der scholen. „ En wederom eenige dagen later: " De koning komt zijne ministers op te schikken gelijk domestieken. Zoo de katholieken zich niet republikein verklaren, dan is het gedaan met de katolieke partij.

„ De liberalen door hunne gelukslaging, dank aan den oproer, hebben opgehouden een Constitutioneele partij uit te maken.

„ Leopoldus II, koning der Belgen, heeft het recht van de revolutie uitgeroepen. „

2. *Op onze hoede!*

Neen, de katholieken zullen niet ophouden Belgen en royalisten te zijn en te blijven, maar zij moeten maatregelen uitvinden en in het werk stellen, bekwaam om onze constitutie, het koninkschap, de wil der belgische kiezers, het gouvernement en onze volksvertegenwoordigers te doen eerbiedigen tegen de onwettige aanvallen van *de Vrijmetselarij*, die te Brussel altijd hare werktuigen bij de hand heeft en ze met een enkel woord te been brengt van op het Stadhuis, van uit de vrijdenkende en goddelooze Universiteit en Brusselsche scholen, en van uit de schuilhoeken van het gepeupel der hoofdstad. Maatregelen om de wanorde van Brussel, tegen de katholieke partij verwekt, voor te komen en te verijdelen, moeten door onze partij genomen worden, ofwel, de liberalerij zal alle katholieke ministeriën omverre werpen en het ministerie van den achtbaren heer de Theux zou weldra het lot van het ministerie d'Anethan ondergaan. Een voorwendsel of pretexte om oproer te maken kan Brussel alle dagen uitvinden.

3. *'T is de logie!*

Wat is toch gemakkelijker dan een emeute, een oproer in Brussel!

Te Brussel is het grootste getal der inwoners die zich met de politiek bemoeien *liberaal*. Bijna alle hoofden der Brusselsche liberalerij zijn in de logie der vrijmetselarij, en die liberale hoofden der vrijmetselarij hebben nagenoeg alle plaatsen in Brussel: zij zitten op het stadhuis, in de universiteit, in al de scholen, overal. — Brussel heeft eene slechte universiteit, slechte scholen, en, gelijk alle groote steden, een groot getal rondlopers, vreemdelingen, een talrijk gepeupel enz... De vrijmetselarij is dan waarlijk meester om te Brussel met de elementen welke wij komen op te noemen alle dagen wanneer het haar belieft eenen oproer te verwekken, doen te schreeuwen tegen Koning en Gouvernement; dat kost maar een woord van uit de logie; en daar de fonctionnairen die den oproer zouden moeten dempen deel maken van de logie, en daar een oproer thans genoeg is, om tegen wet en constitutie, een ministerie te doen afdanken, daar het genoeg is dat men daertoe *te Brussel* schreeuwt en tiert: A bas le Roi! A bas le Ministère! Weg met de liste civiel! zoo moet men bekennen dat ons lot, het lot van geheel België, in de handen is van de logie van Brussel.

4. *Op Brussel aan!*

Wat blijft de katholieken dan over? Wij herhalen nogmaals dat zij *maatregelen* moeten nemen tegen de toekomende emeuten die te Brussel altijd tegen onze partij zullen uitbersten....

Wij zouden dan willen besproken zien, zoowel in de katholieke dagbladen als op de katholieke vergaderingen, het volgende punt:

Zou Brussel, aangezien zijne voorberechte positie van hoofstad,—aangezien dat Brussel millioenen en millioenen profijt trekt uit die positie, — aangezien ook dat Brussel als hoofdstad het lot, de fortuin, het geluk of ongeluk van België bevat, vermits in Brussel, Koning, Ministers, en onze vertegenwoordigers, verblijven,—aangezien nog dat de vrijmetselaars te Brussel door hunne *civiele* functiën die zij bekleeden den oproer verwekken en denzelven niet kunnen noch willen dempen, — aangezien dit alles, zou het niet goed zijn eenige *bijzondere* wetten te maken voor Brussel om er de goede orde te behouden? Zou het niet nuttig, ja, noodzakelijk zijn *den minister van oorlog de goede orde* in handen te stellen en hem den last te laten om alle wanorde voor te komen en te stillen. Zou ons leger nuttiger kunnen gebruikt worden?

Nog eens, zou het niet goed zijn de zaken van *de openbare orde* aan de zorgen van den burgemeester van Brussel te onttrekken?

Vooruit! Vooruit!

Zij zullen hem niet temmen, den fieren Vlaamschen Leeuw!!

De liberalen van Brussel hebben voor het paleis van den Koning geschreeuwd: Weg met het Ministerie! Weg met de Katholieken!

De Katholieken van België zouden thans, na hetgene men te Brussel gezien heeft, mogen roepen: Weg met Anspach als Burgemeester van Brussel!

Weg met Jules Van Praet! Weg met Jules Devaux uit het hof des Konings! zegt het Journal van Antwerpen. Weg met het donker, het duister Ministerie van het hof!

Den 30 November trokken over de 1000 Antwerpenaren Brussel binnen en zongen in het vlaamsch:

Zij zullen hem niet temmen, den fieren Vlaamschen Leeuw!

Dat is de kreet van alle echte Vlamingen.
Weg met Frère! Weg met Bara! Weg met hunne zaakdrijvers op het hof!
Vivat de Katholieken, de ware verdedigers van den Koning!

* * *

De heer Anspach, volgens de liberale gazetten, zegde op het feest van Sint-Cecilia dat hij den Koning dikwerf gezien had en dat Leopold II voldoening aan het volk van Brussel tegen het Ministerie zou geven. Later schrijft M. Anspach dat hij den Koning niet gezien heeft. Ik geloof M. Anspach als hij op Sint-Cecilia sprak: Kinderen en menschen die eens goed gedronken hebben zeggen de waarheid. Ook alles komt uit volgens M. Anspach van de Sinte-Cecilia.

* * *

M. Anspach heeft de policiemens die hunne wapens gebruikt hebben tegen de muiters doen straffen, een nieuwe middel van aanmoediging om oproer te stillen....

* * *

M. Bergé, de vrijdenker en professor bij de vrijdenkende Universiteit van Brussel, heeft zijn gezicht verscheurd gekregen in de emeute der hoofdstad. Men moet bekennen dat zijne leerlingen, de brusselsche universalisten, hem niet genoeg geëerbiedigd hebben; maar ook waarom ging hij hen daar op volle straat en in vollen oproer *les geven?*

* * *

De achtbare heer graaf de Theux, welke volgens de wetten van M. Bara niet meer juge-de-paix van Waremme zou kunnen zijn —daartoe is hij te oud en onbekwaam volgens den slimmen Bara — M. de Theux wordt door den Koning geroepen om België te redden uit den afgrond waarin de liberale domheid en de revolutionnaire liberalerij ons land gestort hebben. O tempora! O mores! Vivat M. de Theux, de glorie van het arrondissement Hasselt!

Weg met Bara, de plaag van België!

—

Indien alles blijft gelijk het thans is, zouden dan de Katholieken der provinciën geene toereikende maatregelen kunnen uitvinden om hunne rechten en hunne vertegenwoordigers te Brussel te verdedigen?

Zouden de Katholieken van België te Brussel geene Associatie kunnen vormen *ten voordeele der openbare orde, om de Katholieke representanten en ministers* te verdedigen tegen allen oproer, gelijk de liberalen te Brussel hunne logie, hunne vrijmetselarij hebben om wanorde en oproer te verwekken *tegen onze partij?....*

De zetel van die Associatie ingericht om te beletten dat de muiterij, de oproer, onze wettige meerderheid niet naar beliefte zouden kunnen hoonen en uiteendrijven, deze zetel zou moeten te Brussel zijn. De leden van die Katholieke Associatie zouden altijd een wakend oog houden op de liberale werking in de hoofdstad om onze vrienden in de provincien bij tijds te verwittigen.

In alle steden zouden komiteiten opgericht worden om ons, *op den eersten oproep* onzer vrienden van Brussel, in groot getal Katholieken naar de hoofdstad te begeven tot verdediging van Koning, Ministerie, representanten, Constitutie en Vaderland.

Mannen van orde zijn genoeg te vinden in onze Katholieke Associatiën en Cerkels. Laat ons een oogenblik veronderstellen dat, toen de liberalen van Brussel hun spel tegen het Ministerie en onze Representanten in de hoofdstad over eenige dagen *begonnen*, duizend Kathotieken *den eersten dag* tegenwoordig geweest waren om vivat de Koning! vivat het Ministerie! te roepen, en dat terstond vijf a zes duizend Katholieken der provinciën waren bijgesneld om Constitutie en Ministerie tegen den oproer van Brussel te verdedigen,... ik vraag het aan elkeen: zouden de vrijmetselaren van Brussel ons onvergetelijk Ministerie hebben kunnen doen afdanken?

Nemen wij dan maatregelen voor de toekomst, want *weldra* zullen de liberalen tegen het Ministerie de Theux den oproer gebruiken, gelijk zij hem tegen het Ministerie d'Anethan gebruikt hebben. Het is aan ons van te beletten dat zij in hunne plichtige ondernemingen nog gelukken.

Wanneer onze doctrinairen onbeschaamd genoeg zijn om het voorrecht der deugden en der eerlijkheid te eischen, wanneer zij aan de bewarende gezindheid de verfoeielijkste beschuldigingen toewerpen, laten zij zien dat zij weinig geheugen hebben, maar wij hebben hun droevig voorledene niet vergeten. Zij beschimpen de katholieke gezindheid omdat eenige heeren, deftigste mannen, aan financieele zaken gemengd wierden die eenen ongelukkigen uitval gehad hebben, maar die eerlijke, die vrome gazetschrijvers, die wrekers der deugd en der eer, wachten zich wel dezelve vervloekingen tot die hunner vrienden te stieren (en het getal is groot) die ook aan min gunstige ondernemingen deel genomen hebben.

Zij zeggen niets van M. de Vrière, collega van M. Frère in 1857, die openbaarlijk verklaarde dat Langrand de deftigste man der gansche wereld was!

Zij zeggen niets van M. Bischoffsheim en consoorten, in de wanorde des gezelschaps van het materieel der ijzeren wegen gemengd!

Zij zeggen niets van M. Dindal, liberalen senateur, in de fameuze en onzedige zaak De Moors begrepen, welke zaak door eene veroordeeling van het assisenhof eindigde!

Zij zeggen niets van de vermaarde Bank van Tongeren, in welke M. de Lexhy, doctrinaire volksvertegenwoordiger, gemengd was.

Zij zeggen niets van de zaak Van Pée, van het verzekerings-gezelschap " La Secourable „ in welke MM. de liberale representanten Carlier, de Moor, Muller enz. gemengd waren!

Voor dat hardnekkig stilzwijgen, over dit alles door de verdedigers der openbare zedelijkheid gehouden, staat het ons zonder als eene plicht, de stem te heffen om de maskers, achter welke de politieke driften schuilen, af te rukken. " Als men in ongelukkige zaken gemengd geweest is moet men in de duisternissen terugkeeren, „ zoo spreekt M. Bara. Maar die zedeleer moet slechts de katholieken toegepast worden, zoo willen het de doctrinairen, die altoos twee maten en twee gewichten gebruiken. Zij aanroepen met geestdrift de eerlijkheid, de openbare zedelijkheid, om zoo het volk over hunne verborgene pogingen te kunnen bedriegen; maar dat zij de *Liberté*, gazette der socialisten, lezen: " De linkerzijde, zegt dit dagblad, van geldzaken verrot en om zoo te zeggen, geheel van schaamtelooze knoeiers vervuld, de Langrandisten met zooveel drift aanvallende, hare eigene vuilnis, geheel uit dieften zamengesteld, te durven schoonmaken, heeft eene schijnheiligheid bedreven, welke een der vormen der lafhartigheid is.

Wat is in de liberale partij de verdediging der eerlijkheid in geldzaken, zoo niet, eene nieuwe uitdaging aan het openbare geweten toegestierd? „

Ziedaar het antwoord van het socialist dagblad aan M. Bara, die niet geaarzeld heeft in schelmstukken en schandalen te veranderen zaken die, wel is waar, met geenen goeden uitval bekroond geweest zijn, maar waarover het gerecht tot hiertoe nog niet uitgesproken heeft.

—

Men weet dat de benoeming van M. de Decker het voorwendsel geweest is der interpellatie van M. Bara en van al hetgene gevolgd is. Ziet nu wat wij in de briefwisseling aan den *Liégeois* uit Brussel toegestuurd lezen: " Het ministerie had gelijk de verantwoordelijkheid dezer benoeming op zich te nemen, al had de koning er de initiatief van genomen. M. Dolez, oud-voorzitter der Kamer, is de beschermer van M. de Decker bij Z. M. geweest. M. de Decker had aan de koninklijke familie groote diensten, in de zaken Langrand, bewezen. De graaf van Vlaanderen deed zich het millioen actiën dat hij bezat afkoopen, mits twee millioen op vereenigde magazijnen van Parijs verpand. M. de Decker werd met dien verkoop belast, en hij deed den graaf van Vlaanderen in het bezit van een gedeelte zijns kapitaals terugkomen. M. de Decker heeft zich tot den graaf van Vlaanderen en tot M. Dolez gewend om door den hoogen invloed des konings de plaats van gouverneur van Limburg te bekomen. Z. M. stond die vraag toe en moedigde zijne ministers aan om die benoeming te doen. De ministers deden het, en hierin hadden zij ongelijk. Houdt dit alles voor zeker.

Welk gedacht moeten wij nu hebben en van den goeden trouw der liberalen en van het gedrag des konings, die zijne ministers wegzendt, als hij van al hetgene gebeurt de voornaamste bewerker is?

Kruis van eer.

M. BARA EN M. DE LEXHY.

M. de Lexhy was dan ook waker van eene bank, (de Bank van Tongeren) die failliet, bankroet ging, juist gelijk M. de Decker bestuurder is geweest; en dat heeft toch M. de Lexhy niet belet van tegen M. de Decker en het Ministerie te stemmen....

Ik geloof het wel! Immers, luistert thans, lezers van de Gazette van Sint-Truiden, ik ga u eene curieuse zaak vertellen:

M. Bara en M. de Lexhy keuren de benoeming van M. de Decker af omdat hij waker geweest is van eene bank die failliet is.

M. Bara heeft de katholieken daarom voor van alles uitgemaakt. En wat doet M. Bara met M. de Lexhy die ook waker van de ongelukkige en in failliet zijnde bank van Tongeren geweest is?

M. Bara, minister, eenige dagen voor dat het Ministerie Frère-Bara dooreen viel, noemde M. de Lexhy tot *ridder* der Leopoldsorde, hij gaf hem een kruis van eer. En aan M. de Decker geeft M. Bara een kruis van oneer!

O la moralité publique! O l'honnêteté politique des libéraux!

Aan den president van het bestierraad der Tongersche bank in failliet geeft M. Bara de plaats van president van het tribunaal!

Aan M. de Lexhy, waker van die bank een kruis van eer!

Maar voor M. de Decker vergt M. Bara destitutie en een kruis van oneer!

En het is op het schreeuwen van zulken Bara, dat de Koning zijn Ministerie wegzendt!

'T is droevig! droevig! België is diep gevallen; het is aan de Katholieken van alles te herstellen door de krachtdadigste middelen, en eenen onverschrokken moed....

—

M. advokaat Vanwest heeft ons gisteren, zaterdag, eenen brief gezonden, welke M. de Lexhy aan den *Journal de Bruxelles* geschreven heeft. Wij zullen dien brief in ons volgend nummer volgeerne inlasschen, alsook de gedachten welke gezegde journal er op maakt en welke ook de onze zijn. Indien de brief van M. de Lexhy ons vrijdag behandigd geweest was, zouden wij hem in dit nummer eene plaats gegeven hebben.

Dat M. de Lexhy gerust zij, hij zal niet verliezen met te wachten.

Louisa Lateau.

Wij vernemen het volgende nieuws over die wondere dochter van Bois d'Haine. Verledene maand, toen een bezoeker tijdens Louisa's geestverrukking, sprak: " bid voor Victor-Emmanuël, voor Thiers (en nog anderen,) bleef zij ongevoelig; „ maar toen hij zei: " bid voor Pius IX „ enz., dan werd hare geestverheffing heviger: zij was onuitsprekelijk verblijd en verrukt.

Eene poolsche edeldame las een gebed met luider stem, in poolsche taal opgezet. Louisa, die insgelijks in geestverrukking verslonden was, en die hoegenaamd die taal niet kent, gaf evengauw teekens van tevredenheid en verrukking: zij verstond alles door bovennatuurlijke kennis. Het was een gebed voor den Paus aan de vijf wonden van Christus, welkers vertaling die dame te Bois d'Haine gelaten heeft.

Louisa gaat dagelijks in de kerk ter H. Tafel: Vrijdags in haar huis. De geestverrukking en de wondenvloeiing beginnen nu maar 's middags meer, maar 't bloed stroomt heviger dan voortijds.

Telkens dat de priester op 't punt is aan de godvruchtige dochter de H. Communie toe te reiken, gebeurt er iets wonders. Eensklaps is de H. Hostie in zijne handen niet meer, en zij bevindt zich reeds, (onzienlijk overgegaan zijnde,) in den mond van de communiekante: hetgeen de eerw. p..... S. J., onlangs zelve ondervonden heeft.

Men verzekert nog dat Louisa de gave der *bilocatie* geniet, 't is te zeggen, van op twee plaatsen te gelijker tijd te zijn; 't grootste mirakel dat de heiligen op aarde te beurt valt. Zoo hebben twee wonderdragende dochters, de eene in Duitschland, de andere bij Napels, verklaard dat zij zeer goed Louisa Lateau kennen, en dat zij zelfs dikwijls met haar in gesprek zijn.

(*De ware Volksvriend.*)

Wacht u van slechte gezelschappen.

Over eenige jaren zag men te Rouen (Frankrijk,) eenen jongeling het schavot beklimmen. Wanneer hij op het punt stond zijn hoofd aan den beul te bieden, zegde hij tot het volk: " In den ouderdom van drij-én-twintig jaren, sterf ik op het schavot: nog eenige oogenblikken, en mijn hoofd rolt voor uwe voeten. Zes weken slecht gezelschap hebben mij zoo verre gebracht; een ongelukkige vriend heeft mij in eenige dagen bedorven, ik vergeef hem. Dat God mij ook vergeve! Helaas! ik onteer eene familie, sedert honderd jaren gekend om hare deugd en eerlijkheid! Vergiffenis, o mijn arme vader! Genade, genade, o mijn God! O Maria, sta mij bij! „ (*Id.*)

— De priesters hebben er mij in onderwezen. Maar toon mij waar gij pijn hebt.

— Ik ben daar en daar gekwetst, antwoordde Albert op zijn éénen arm en op zijn voorhoofd wijzende. Maar houd u met mijne wonden niet bezig. Als ik in plaats van die woeste trekken uw zoet gelaat zie, als ik uwe stem de taal mijner moeder hoor spreken, dan voel ik niets meer, de dood zelve boezemt mij geen schrik meer in.

Emaë wierp een vluggen oogslag op haren broeder en ziende dat hij aandachtig het graf zijns vaders bezichtigde, legde zij bevalliglijk haren vinger op den mond van den gevangene als om hem te doen zwijgen.

Daarna ging zij naar hare woning, zij kwam weldra terug met eenen drank in eene groote schelp en sprak:

— Drink om uwe krachten te herstellen.

Albert nam met zijne beide handen de schelp uit de hand die ze hem aanbood, hij dronk ze heel uit, alhoewel zij iets onaangenaams van smaak bevatte. Maar het leed niet lang of hij voelde er de uitwerksels van: de stramheid van zijne ledematen verminderde, en zijne spieren kregen hunne veerkracht terug.

Middelerwijl nam Emaë verschillige kruiden, wreef ze klein tusschen twee steenen, goot er het sap van den *Kava* op, en maakte er eene plaaster van die zij op de wonden van den gekwetste vastbond. Daarna legde zij nevens hem eenige wortels van varenkruid en een paar gedroogde visschen in bladeren van moesplanten en verzocht hem te eten.

(*Wordt voortgezet.*)

Kerkelijk Nieuws.

Bisdom Luik. Komen benoemd te worden :

M. C. de Thiers, kapellaan in de parochie van St Jacobus te Luik als pastoor te Sint-Nicolaas ;

M. V. De Resimont, almoezenier der Damen van het H. Hart, te Bois-l'Evêque, als pastoor te Foret.

M. F.-J. Boucher. kapellaan te Lavoir, gaat in dezelve hoedanigheid naar Lamontzé ;

M. C.-J. Petit, kapellaan te Vaux-sous-Chèvremont, gaat in dezelve hoedanigheid naar Sint-Margarite te Luik ;

M. T.-J. Evrard, kapellaan te Clermont, is kapellaan benoemd te Lavoir ;

M. R.-P. Van den Busch, kapellaan te Spa, gaat in dezelve hoedanigheid naar Sint-Jacobus te Luik ;

M. J.-B. Coninx, is coadjutor te Kessenich genoemd.

STADSNIEUWS.

Heden wordt te Hasselt door de katholieken van Limburg, op het initiatief van den provincialen raad, de heer de Decker, gewezen gouverneur onzer provincie, een banket aangeboden, om hem te wreken over het schandalige gedrag, door M. Bara en de liberale drukpers, ten zijnen opzichte gehouden.

— In de algemeene vergadering der grondwettelijke konservatieve Vereenigingen, die verleden Woensdag heeft plaats gehad en die zeer talrijk was, is het voorstel, strekkende om eene federatie van alle katholieke vereenigingen des lands tot stand te brengen, met algemeene stemmen aangenomen geworden.

— Een begin van brand is verleden Zondag avond ontstaan in een huis, in de Zoutstraat alhier, bewoond door eenen borstels-fabriekant. De vlammen verhieven zich al boven het dak en indien geene menschen van goeden wil, onder anderen de chef der commiesen van Bernissem, spoedig ter hulp waren gekomen, dan kon men eene groote ramp te betreuren hebben, want misschien eenige minuten later konnen de houtmagazijnen en werkhuizen van den heer Ulens-Simons in vuur en vlam staan en dan had de brand zich ongetwijfeld verder uitgebreid.

— In ons laatste nummer is ons ontsnapt, ter oorzaak van de politieke zaken welke ons te dringend bezig gehouden hebben, te spreken over de benoeming van M. Wouters, gemeente onderwijzer te Alken, als ridder van het Leopoldsorde, door koninklijk besluit van den 28 November laatsleden.

Wij tellen ons als eene plicht deze vergetenheid te herstellen, destemeer dat, voor alwien mijnheer Wouters, den ieverigen onderwijzer, kent, het overtollig is hier aan te halen al de verdiensten welke hem met recht aanspraak gaven tot het bekomen van dit grootsch onderscheidingsteeken.

Wij wenschen dan M. Wouters uit er harten geluk over de groote eer welke hem ten deele gevallen is voor de menigvuldige diensten, welke hij gedurende de lange reeks van jaren dat hij zich opgeofferd heeft aan het onderwijs van de jonge jeugd, toegebracht heeft.

Verschillige Tijdingen.

Bij koninklijk besluit van den 2 December 1871, is, voor reden van openbaar nut, de onteigening van de gronden, noodig om het verbreeden van den weg n° 1 op het grondgebied der gemeente Heusden naar Houthaelen, alsook voor andere gemeente nuttige openbare werken, toegestaan.

—

Een koninklijk besluit van den 2 December 1871 keurt de beraadslaging van den gemeenten raad van Haelen (Limburg) goed, de bemachtiging vragende om 43 parceelen onbebouwde gronden, van een uitgestrektheid van 3 hectaren, 4 aren 19 centiaren te mogen verkoopen.

—

Bij koninklijk besluit van den 1sten December 1871, is de heer Tallon (A), candidaat notaris en bijvoegend greffier aan de rechtbank van eersten aanleg te Leuven, notaris benoemd te Geet-Betz, in vervanging van den heer Coenen, overleden.

—

De heer Simons, procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel, is, bij koninklijk besluit, raadsheer bij het hof van cassatie benoemd.

—

Bij koninglijk besluit van den 5 December 1871, is mijnheer Elsens, doctor in de rechten te Beeringen, als Greffier bij het Vredegerecht van het kanton Herck-de-Stad, in vervanging van M. Talman, genoemd.

— Eene jonge moeder, waarvan de familienaam ons onbekend is, doch die met haren voornaam *Fanny* heet, was in hare woning, omtrent de *Variétés*, te Antwerpen, van eenen vierling bevallen. Moeder en kinders waren welvarend en het gansche huis was in volle feest. Vrienden en bekenden ontvingen bericht van het heuchelijke nieuws en werden op een feestje uitgenoodigd, waarop, na een koffie met krentenkoeken, de wijnkelder niet werd gespaard. Kortom, de geboorte van den vierling werd dapper gevierd en de jonge moeder werd door allen gestreeld en geliefkoosd. Evenwel verdiende Fanny al die vriendschap niet, want hare liefde was niet gelijkmatig onder hare vier kinders verdeeld, integendeel, een dezer haatte zij uit al hare macht, en dit ging zoo verre, dat zij het op zekeren dag, ongetwijfeld in eenen aanval van zinneloosheid, met hare tanden wreedaardig verscheurde en geheel en gansch opat.

Dit veroorzaakte veel droefheid in huis, maar een groot belang scheen men er evenwel niet aan te hechten; ook bemoeide de policie er zich niet mede, olschoon het feit genoeg geweten was. Wellicht tot straf ontnam men aan Fanny een van hare drie nog overblijvende kinders en men gaf het weg.... — Dit geschenk werd in dank aanvaard! Hoe het zij, de twee overigen groeien zeer voorspoedig op, en wanneer er nu bezoekers komen, dan springen zij hen zoo vol lust en leven te gemoet, dat het een pleizier is om te zien, want alhoewel nog maar pas eenige weken oud, zijn ze reeds goed *te poot*, en blaffen.... ja, blaffen, want het moet hier gezegd worden, het zijn jonge hondjes, en zoo schoon dat men ze voor geen geld zou willen kwijt zijn.

Tot slotte kunnen wij hierbij voegen, dat de dienstmeid bij dit alles nog het beste is gevaren; van de bezoekers op de koffiepartij ontving zij zulke ruime foeikens, dat zij van de opbrengst eene splenternieuwe modische jak heeft gekocht, waarmede zij nu alle dagen pronkt.

— Zeker mogen wij zeggen, dat er in Antwerpen alle soorten van winkels zijn, doch zij bezaten nog geen magazijn, van eenen aard als hetgene, welk thans op de Vrijdagmarkt is geopend. Wij geven het honderd keeren te raden. — Een magazijn van... doodkisten !...

— Men weet dat het vergiftigen der huisdieren een strafbaar feit is, zelfs wanneer men er de toevlucht toe neemt om zijnen eigendom of oogst te beschermen. Alzoo gij moogt de kiekens van eenen gebuur dooden, als zij op uwen grond komen, maar gij hebt het recht niet om die kiekens te vergiftigen. Ziehier nu wat een landbouwer van Fontenoy heeft uitgevonden : De kiekens van een gebuur hadden eene plek land, pas met graan bezaaid, ten onderste boven gezet, zoo deerlijk dat hij zijn land opnieuw moest inzaaien. Hij maakt het nieuwe graan met petrool vochtig en bezaait zijn land. De kiekens keerden terug en 's anderendaags lagen er acht dood. Van daar eene klacht voor de rechtbank waarop onze landbouwer antwoordt : Ik heb het recht, mijn zaadgraan met petrool te besproeien, 't is een stelsel dat aangeprezen wordt, en ik heb het eens willen beproeven. Wat zal de rechtbank beslissen ?

Veeziekte.

Een ministerieel besluit van 2 Decemb. plaatst de gemeenten Beveren, Eyne, Heurne, Huysse, Morreghem, Mullem, Nokere, Oycke, Wanneghem-Lede en Worteghem, van het arrondissement Audenaarde onder de bepalingen der artikels 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8 van bet koninklijk besluit van 14 Maart 1867.

Bij besluit van denzelfden datum zijn tot nadere beschikking de Jaarmarkten en Markten in de provinciën West- en Oost-Vlaanderen verboden, voor zooveel zij de te koopstelling of den verkoop van hoornvee van alle soort betreffen.

De Markten van Kortrijk, Brugge en Gent zijn van deze beschikking uitgezonderd, onder die voorwaarden dat zij uitsluitend dienen tot den verkoop van vette beesten, voor het verbruik bestemd, en waarvan de aanvoerders voorzien zijn van een bewijs van afkomst en gezondheidstoestand, welke hun door den Burgemeester dier plaats overhandigd is.

SYRIEN.

Wij hebben, volgens het engelsch dagblad, den *Tablet*, aan onze lezers de mirakuleuze bekeering doen kennen, van een groot getal Musulmannen tot het ware geloof. De heer Tyrwitt Drake, Engelschman en protestant, die zich in Syriën bevindt, heeft aan den *Tablet*, den volgenden brief geschreven.

Aan den opsteller van den TABLET.

MIJNHEER,

Ik koom in den *Tablet* van den 16^a en 23^a September het verhaal te lezen van de opkomst van het christendom, in Syriën. Ik kan u zeggen dat uwe correspondent wonder goed ingelicht was, alhoewel hij de bovenmatige grootheid niet volkomen aanduidt van de bekeeringen in de distrikten van Hums, Hama en Alen. Het getal dergenen, die het Islamismus verlaten, is om zoo te zeggen, ontelbaar, en ik geloof dat, indien men ze schat op 20,000 tot 25,000, dit getal zeer gematigd is.

Nu dat Raschid Pacha, van eerlooze gedachtenis, uit Syriën vertrokken is, is er nu niets te doen om den terugkeer te bekomen van de twaalf bekeerde Shazilis, die in Afrika verbannen zijn ? Zal Engeland of eene andere christene mogendheid niets ten hunnen voordeelen zeggen ? Moet men zoo vurig zijn best doen om de politieke eenheid van Turkye te behouden, dat het verboden zij hun een streng woord te laten hooren, wanneer Turkye de traktaten verscheurd en zijne plechtige verbindtenissen overtreedt, wanneer Turkye, na de vrijheid van godsdienst aan alle zijne onderdanen beloofd te hebben, alle degenen die het mahometismus verlaten, vervolgd, niet rechtstreeks, maar onder het een of ander voorwendsel, b. v. met de zoogezegde afvalligen te beschuldigen van zich aan de conscriptie te hebben onttrokken of van gedeserteerd te hebben ?

Laat ons hopen dat gij, met voor hunne partij te trekken door uwe publicatie, iets zult kunnen verrichten ten voordeele van deze 12 martelaars, wier vrouwen en kinderen reeds sedert lang van honger zouden gestorven zijn zonder den liefderijken bijstand van hunne geloofsgenooten, enz.

Damascus, 13 November 1871.

F. TYRWITT DRAKE.

De opheffing van de hollandsche Missie te Rome.

Onze lezers zullen met voldoening kennis nemen van het volgende adres, dat door den heer *P. Regout*, te Maastricht, aan Zijne Majesteit den Koning van Holland gezonden is.

SIRE !

Eene kleine meerderheid van 39 stemmen der tweede Kamer van de Staten-Generaal, komt eene beslissing te nemen die kwetsend is voor een en half millioen Uwer Majesteits getrouwste onderdanen, die in Zijne Heiligheid den Paus van Rome hun geestelijk opperhoofd erkennen— voor zoovele anderen aan het Huis van Oranje gehechte Nederlanders, die in het votum der Kamer een aanval zien op de rechten der kroon — en zelfs voor uwe Majesteit, uwe vrijheid van handelen in het onderhouden van buitenlandsche betrekkingen door de questieuse beslissing wordt aangerandt en gekrenkt.

Het treurig schouwspel wordt in ons vaderland voorgesteld dat eene woelige partij Uwe Majesteit de mogelijkheid wil ontnemen zich te doen vertegenwoordigen door een speciaal gezant bij Z. H. den Paus Pius IX, en wel door eene beslissing, genomen door minder dan de helft van de leden der vertegenwoordiging, daar, door de afwezigheid van meerdere leden, alzoo tegen den wil der regeering en tegen den wensch der bevolking, kon gehandeld worden.

Treurig is dit verschijnsel dat sporen van oneenigheid moet na zich laten, honend is de handelwijze der zich noemende vooruitgaande vertegenwoordigers, voor de waardigheid der kroon en voor de aan een echt stelsel en aan den godsdienst houdende onderdanen. Onpolitiek is de gedane stap die Nederland aan het hoofd stelt der staten waar de revolutionnaire begrippen de overhand hebben. Grievend is hij voor alle Roomsch-Katholieken die deze daad aanzien als een kaakslag hun en hun Heiligen Opperbestuurder van Rome aangeboden door eenige beginsellooze personen die ontzag noch eerbied meer hebben voor datgene wat tot hiertoe als heilig, achting- en eerbiedwaardig, op geestelijk en wereldsch gebied, bemind en vereerd werd.

Reeds lang bewezen die afbrekers dat zij noch gezag noch oppermacht ontzien. De koninklijke prerogatieven werden meermaal door hen met eene onversaagde hand aangerand, en thans verder gaande, het onrecht den zwakkeren door den sterkeren aangedaan, als recht te huldigen, en aan de wereld het treurig verschijnsel te vertoonen van een land dat zelf wellicht het aas is van een machtigen nabuur en dat het eerst op de bres springt om de inbezitneming van een nederigen, kleinen staat als het ware toe te juichen en te verwelkomen.

Bezield met gevoelens van bewustzijn van al hetgene Nederland aan Uwe Majesteit, en met de Nederlandsche Katholieken aan Z. H. Pius IX, verschuldigd zijn, heb ik met diep leedwezen kennis genomen van het besluit der tweede Kamer der Staten-Generaal, waarbij het tractement van Uwer Majesteits gezant bij den Paus te Rome is afgestemd. In de overtuiging dat desniettegenstaande door Uwe Majesteit een middel zal gevonden worden om een vertegenwoordiger bij Pius IX gevestigd te laten, zoo de moeielijkheid omtrent diens jaarwedde slechts is uit den weg geruimd, neem ik de vrijheid aan Uwe Majesteit eerbiedigst aan te bieden, om gedurende mijn leven, jaarlijks ter Uwer Majesteits beschikking te stellen, eene som van drie duizend gulden, ten einde te dienen tot gedeeltelijke bestrijding van de kosten van een gezant van wege Uwe Majesteit bij Z. H. den Paus, in de vaste en vurige hoop, dat weldra betere tijden mogen aanbreken, en dat gezegd gezantschap dan in latere dagen op den tegenwoordigen voet moge hersteld worden.

VAN UWE MAJESTEIT,
De onderdanige dienaar,
(get.) Petrus Regout.

Maastricht, 25 November 1871.

—

L'Ami du Limbourg. deelt mee, dat M. P. Regout, te Maastricht, zich tot Z. M. heeft gewend om te protesteeren tegen het votum, door de tweede Kamer met betrekking tot het gezantschap te Rome uitgebracht, en om tevens ter kennis van Z. M. te brengen, dat hij jaarlijks, tot zijne beschikking stelt eene som van 3000 gulden tot gedeeltelijke dekking der kosten van den nederlandschen gezant bij den Paus, ingeval Z. M. in weerwil der weigering van de tweede Kamer, om de daarvoor benoodigde gelden toe te staan, een vertegenwoordiger te Rome mocht willen handhaven.

Niet alleen M. Regout, heeft tot onderhoud van den ambassadeur te Rome, bij den H. Stoel, 3000 gulden 's jaars aangeboden, maar twee andere katholieken deden zoo'n aanbod, een van 4000 gulden 's jaars en een van 1000 gulden. De 8000 gulden zouden dus kompleet zijn, indien de afschaffing enkel eene geldelijke reden had.

Latere Tijding.

« Graaf Duchatel, gevolmachtigd minister van » Nederland alhier, heeft bij zijn gouvernement » aangeboden de betrekking van gezant bij den H. » Stoel kostelooste blijven waarnemen, ten einde » voorwendsels tot inmenging der Kamer op te » heffen. »

Bericht.

De Burgemeester en Schepenen der stad Sint-Truiden, provincie Limburg, maken be kend dat Woensdag, 13 December aanstaande, te 10 ure voor middag, er in eene der zalen van het stadhuis zal overgegaan worden tot de publieke aanbesteding :

I. Van het *onderhoud der stadspompen* gedurende de jaren 1872, 1873 en 1874 ;

II. Van het *ruimen en wegvoeren van de vuilnis en haardasch der stad*, gedurende het jaar 1872 ;

III. Van de ontvangst der volgende rechten, gedurende hetzelfde jaar, te weten :

a) Op het wegen en meten van *kolen* en *gruis* en het meten van *kalk;*

b) Op het stapelen, op de marktdagen (van 's Woensdags en 's Zaterdags), van *brandstoffen*, *kalk, kramen,* enz. ;

c) Op het stapelen van *paarden* op den jaarmarkt van Vastenavond, en van *hoornbeesten* en *varkens* op de markten van 's Zaterdags.

IV. Van de levering, zonder voorafgaande bepaling van hoeveelheid, van de volgende voorwerpen (allen van de beste kwaliteit) welke de stad zal noodig hebben gedurende het jaar 1872 te weten :

1° *Kareelen*.—2° *Blauwe dakpannen*. — 3° *Roode pannen*. — 4° *Schaliën*. — 5° *Zavel van Berg-op-Zoom*.— 6° *Quinquet-glazen* voor de reverbères of stadslantaarnen. — 7° *Wieken* voor deze laatste ;

V. Van de levering van *petrololie* (blanc type) noodig voor de verlichting der stad gedurende de vier eerste maanden van toekomende jaar.

De zavel zal moeten geleverd worden op bepaalden tijd en op de plaatsen welke door den opziener der werken zullen aangewezen worden.

De kohieren der lasten bevinden zich op het stads-secretariaat ter inzage van de belanghebbenden.

De aanbesteding der voorwerpen vermeld onder de nummers I, II, IV en V zal plaats hebben bij middel van geslotene soumissiën.

Deze zullen moeten inhouden den prijs per duizend voor de bouwstoffen onder 1, 2, 3 en 4 ; per kubieken meter voor den zavel, per stuk voor de glazen; per meter voor de wieken en per kilo voor de petrol-olie.

Gedaan te St.-Truiden den 29 November 1871.

De Voorzitter van het College,
Van wege het College : **C. Van den Berck.**

De Secretaris,
N. Davidts.

Burgerlijke stand der stad Sint-Truiden.

aangiften van den 2 tot den 9 December 1871.

GEBOORTEN.

Mannelijk 5, Vrouwelijk 5.

HUWELIJKEN.

Van Ransbeeck, Simon, met Plingers, Anna-Maria.

OVERLIJDENS.

Nelissen, Franciscus-Josephus-Eugenius, oud 28 jaren, ongehuwd. — Vanmechelen, Maria-Elisabeth, oud 48 jaren, echtgenote van Joannes-Jacobus Briers. — Onckelinx, Lambertus, oud 54 jaren, weduwenaar van Anna-Maria Bastens. — Lindekens, Franciscus, weduwenaar van Barbara Claes. — Moenekens, Elisabeth, oud 13 jaren.

17 kinderen onder de 12 jaren.

MERKTPRIJZEN.

ST.-TRUIDEN, 6 Dec.		ST.-TRUIDEN, 9 Dec.	
Tarwe, de 100 kil. fr.	35 75	Tarwe de 100 kil. fr.	35-75
Koren, » »	26-00	Koren, » »	25-75
Haver, » »	15-75	Haver, » »	15-25
Gerst, » »	21-00	Gerst, » »	22-00

Hasselt. — 1 December.

Tarwe de 100 kilos, fr. 37-00. — Rogge 100 kilos fr. 26-00. — Gerst 100 kilos fr. 23-00. — Haver 100 kilos fr. 15-50. — Aardappelen, 9-00. — Boter, per k. 2-00 fr. — Jenever de hektoliter, 100 fr.

Diest. — 2 December.

Tarwe de 100 kilos fr. 36-95. — Rogge id. fr. 26-60. — Haver, id. 15-29. — Gerst id. 21-80. — Boekweit, id., fr. 20-00. — Aardappelen, id., fr. 7-40. — Boter, den kilo, 2-88.

Tongeren. — 30 November.

Tarwe de 103 kilos fr. 37-00. — Koren, 94 kilos fr. 25-00. — Haver de 75 kilos, 11-00. — Gerst, 95 kilos, fr. 19-00. — Spelt 114 kilos, 00-00.

Thienen. — 5 December.

Tarwe, de 100 kilos fr. 36-40. — Rogge, 21-10. — Haver, 14-81. — Koolzaad, 44-30. — Gerst, 21-00. — Boekweit, 17-78. — Aardappelen, 0-00. — Boter, per kil. 2-60. — Eieren, de 26, 2, 50.

Leuven. — 4 December.

Tarwe, de 100 kil. fr. 36-75. — Rogge, de 100 kil. 23-00. — Gerst, de 100 kil. 22-50. — Boekweit, de 100 kil. 21-50. — Voederhaver, de 100 kil. 16-00. — Lynolie, 86-00. — Aardappelen, 3 50. Dito roode 0-00. — Hooi, 10-00. — Strooi, 9-50. — Boter de kilo, 2-64. — Eieren, de 26, 3 00. — Roet, 0-89. — Vellen van koeien en veerzen, 1-05. — Id. van ossen, 1-05. — Id. van kalveren, 1-50.

BERICHT.

Al de aankondigingen, als affichen, circulairen, kaarten van nering of koophandel, enz., enz., die bij J.-T. Schouberechts-Vanwest, zullen gedrukt worden, worden gratis in de Gazette van Sint-Truiden overgenomen.

Studie van den notaris Coemans, Sint-Truiden.

BERICHT.

UIT TER HAND TE HUREN

Een perceel Akkerland groot 17 aren 44 centiaren, gelegen te Groot-Vorssen (Fresin), tegen den veldweg op Groot-Vorssen, palende Lambert Dirickx en de kinderen Fonteyn.

Seffens aan te slaan.

Zich te vervoegen ter studie van den notaris COEMANS te Sint-Truiden.

VERKOOP
van
100 Koopen schoone Canadaboomen
te Buvingen.

Op Maandag 11 December 1871, om 10 ure 's morgens, zal mejufvrouw BEMELMANS van Loven, publiek, ten meestbiedend, op krediet en ter plaatse, door den notaris COEMANS doen verkoopen :

100 koopen schoone dikke Canadaboomen, waaronder eene kwantiteit van 2 meters omtrek, wassende op hare weidens en landen aan hare winning in het dorp te Buvingen.

De vergadering zal zijn ten herberge van Mattheus Odeurs. G.

VERKOOP
van
BOOMEN
te Buvingen.

Op Maandag 11 December 1871, om 10 ure 's morgens, zal de notaris COEMANS, van St.-Truiden, openbaarlijk, op krediet, ter plaatse verkoopen :

A. *Ten verzoeke van den heer Gaspard â Speculo, grondeigenaar te St.-Truiden.*

5 schoone Canadaboomen, wassende te Buvinnen op eene weide genaamd *Koeiweide*, gelegen tegen den weg van Buvingen naar Gingelom, en eenige koopen Sleenhout, liggende aldaar.

B. *En ten verzoeke van de weduwe Gerard Mox, van Buvingen.*

10 Plantane boomen. — 5 Olmen. — En 6 Eschen- en Trunkboomen,

Alle wassende te gemeld Buvingen in eene weide achter hare winning.

De vergadering zal zijn ten herberge van Mattheus ODEURS.

Verkoop van schoone
CANADA-BOOMEN
te Binderveld.

Op Woensdag 13 December 1871, om 10 ure 's morgens, zullen de heeren Bestierders der gemeente Binderveld, publiek, op krediet, ten meestbiedend, ter plaatse door den notaris COEMANS, doen verkoopen :

30 schoone Canadaboomen, wassende onder Binderveld, in de Molenstraat, leidende van Binderveld op Runkelen, dienstig tot berd, klompen en ander gerief.

De vergadering ten herberge van Sieur Gerard Bussy, te Binderveld.

VERKOOP
van
Eiken, Eikentrunkboomen en Schors
te Terstok, onder Brusthem.

Donderdag 14 December 1871, om 10 ure 's morgens, zullen de heeren bestuurders van het Bureel van Weldadigheid der stad Sint-Truiden, publiek, op crediet en ter plaatse door den notaris COEMANS, doen verkoopen :

82 Eiken, dienstig voor balken, karreberien, deisems en langwagens en 79 Trunckboomen, alle te Terstok onder Brusthem, wassende op de goederen van gemeld gesticht.

Onmiddelijk na den verkoop der Boomen zal men ten herberge van *L. Vandenborne*, in den Blavier, bij het kasteel van Zepperen, overgaan tot den openbaren verkoop der schors en takken van de verkochte boomen.

Verkoop van schoone
BOOMEN te Zepperen.

Op Donderdag 14 December 1871, onmiddelijk na den verkoop der Boomen van het Bureel van Weldadigheid der stad Sint-Truiden, zal sieur Jacob NEVEN, schepen der gemeente Zepperen, publiek, op krediet, ter plaatse, door den Notaris COEMANS, doen verkoopen :

39 schoone Boomen (Witte en Canada) en 2 Eiken ; alle wassende onder Zepperen op het Eigen, op den Hommelbeempd, op het Kruischblok, in het Boschveldblok en in de Beursbeempden.

De vergadering ten herberge van Henri Knapen op het Eigen.

VENTE
d'une belle
PROPRIÉTÉ
à Saint-Trond, rue du Ruisseau.

Lundi 18 Décembre 1871, à 10 heures du matin, au Café tenu par Madame veuve Van Rutten, rue Haut-Pont, à Saint-Trond, monsieur Lambert-Etienne BOONEN, de Saint-Trond, fera vendre publiquement par le ministère du notaire COEMANS, à St-Trond :

Une belle Propriété consistant en deux belles grandes maisons, avec vaste cave, jardins, écuries, remises et autres dépendances le tout situé à St-Trond rue du Ruisseau, et repris aux cadastre section H. n° 641H et 641E pour une contenance totale de 19 ares 18 centiares, joignant la rue du Ruisseau, monsieur Denvoz, les Hospices civils de St-Trond, le ruisseau dit Scheybeek et les enfants Moers.

Détenue en location par M.M. Juvyns et Stas, négociants en vins, à St-Trond, jusqu'au 15 mars 1877 moyennant un loyer annuel outre les impositions de frs 1300.

Cette Propriété sera exposée en vente d'abord en masse ensuite en 2 lots.

Pour visiter la Propriété s'y adresser tous les jeudis, de 9 à 12 heures du matin et de 2 à 4 de relevée.

Facilité de paiement.

VERKOOP
van een **Huisgoed** en **Akkerland**
te Cosen

Op Dinsdag 19 December 1871, om 11 ure voor middag, te Sint-Truiden op het *Stadhuis*, in den gewonen zaal der zittingen van het Vredegerecht, zullen de kinderen Henricus MOTMANS, van Cosen, voor den heer Vrederechter van het kanton Sint-Truiden, gelijkvormiglijk aan de Wet van den 12 Juni 1816, door het ministerie van den notaris COEMANS, doen verkoopen :

1° *Huis* met *Aanhang*, *Hof* en *Weide*, samen 9 aren 85 centiaren, gestaan en gelegen te Cosen op de *Ridderstraat*, sectie A, nummers 648 en 649 van het kadaster, palende de straat, de weduwe Henri Ruymen en Virginie Mommen.

2° 33 aren 20 centiaren *Akherland*, gelegen aldaar, sectie A, nummers 650, 651, palende het voorgaande Goed, de weduwe Henri Ruymen, de kinderen Jeuris en den weg.

VERKOOP
van
2 neffens elkander gelegen Huizen
te Sint-Truiden.

Op Vrijdag, 22 December 1871, om 2 ure na middag, ten herberge van sieur Henri Coemans, gestaan te St-Truiden op den Kruikmerkt, zal sieur Guillaume Boonen, publiek door den notaris COEMANS doen verkoopen :

2 neffens elkander gelegene Huizen, met Stallingen en opene Plaats, gestaan te St-Truiden, in de Vischmijn, palende den heer Uitdenbroek, de weduwe Bamps, het Fabrijk Onzer-Lieve-Vrouw kerk.

Het eene vorens in gebruik bij de kinderen Bastings, seffens aan te slaan.

Het andere, in huur bij Conrard Abeels, kleermaker, tot Halfmeert 1873.

VERKOOP G.
van
SCHOONE BOOMEN
te Zepperen.

Op Woensdag, 27 December 1871, om 10 ure 's morgens, zal den notaris COEMANS, publiek, ten meestbiedend, op krediet en ter plaatse verkoopen, ten verzoeke van :

1. De kinderen Fabry van Gippershoven.

80 Koopen schoone Canada-Boomen waaronder eene groote menigte van over de twee meters omtrek, en 2 opgaande Eiken, wassende op hun huisgoed, te Gippershoven, onder Zepperen, bij den kiezelweg en bij Bergbeek, en op eene weide genaamd Heerenblok, onder Ulbeek, tegenover het huis van Ernest Hamonts.

2. Joannes Hoeberechts van Gippershoven.

Eene kwantiteit schoone Canada-Boomen, wassende te Gippershoven tegen den kiezelweg.

3. En oud-schepen Nys van Zepperen.

Eene kwantiteit schoone Canada-Boomen, wassende in het Voorhoofd.

NB.—Het vervoer der Boomen is zeer gemakkelijk aangezien dezelve kort bij den kiezelweg staan.

De liefhebbers zijn verzocht de Boomen onder Ulbeek vorens den verkoop te gaan bezichtigen, vermits dezelve te Gippershoven verkocht worden.

De vergadering ten herberge van Joannes Hoeberechts, te Gippershoven, op den kiezelweg.

Studie van den notaris Delgeur, Sint-Truiden.

TE KOOP

2 Huizen met hof, gelegen te St-Truiden aan Nieuwpoort.—Bewoond door sieur Alf. Radino.

En 4 Huizen met hof, gelegen bij de wandeling Tichelrij.

Zich aan te bieden ter studie van den notaris DELGEUR.

Groote Verkoop
van
SCHOONE DENNEN.

Maandag 11 December 1871, ten 11 ure 's morgens, zal de heer senateur Baron de PITTEURS HIEGAERTS, officier der Leopolds-orde, op krediet, ter plaatse, door den notaris DELGEUR van Sint-Truiden, verkoopen :

A. **200 Koopen allerschoonste Dennen,** van buitengewone lengte, dienstig voor hop- en boonstaken, rek- en latwerk, ligte en zware kepers, bruggen, timmerhout, en voor de koolkuilen, brandhout, enz. gekapt liggende in den bosch genaamd, *Groote Mierhoop.*

B. **60 Koopen allerschoonste Dennen,** voor den voet afgekapt, van buitengewone lengte, bijzonder dienstig voor dikke hopstaken, enkele en dubbele kepers, timmerhout, stuk voor de koolkuilen, enz. liggende op den bosch genaamd : *De drij achttien roeden.*

De vergadering zal plaats hebben aan het huis van den boschwachter, aan Mielenbosch.

Een der boschwachters zal zich bevinden in de statie van Cortenbosch, bij het aankomen van den trein, omtrent 10 uren 's morgens, ten einde de liefhebbers ter plaatse te geleiden. G.

VERKOOP
VAN EXTRA
SCHOONE BOOMEN
Te Mielen-boven-Aelst.

Vrijdag 29 December 1871, om 10 ure 's morgens, zullen Gerard en Guillam LUX, van Mielen-boven-Aelst, door den notaris DELGEUR, ter plaatse, met krediet verkoopen :

Eene kwantiteit schoone Canada,- Witte,- en Esscheboomen, en 1 Eik, waaronder van bijzondere dikte, wassende te Mielen-boven-Aelst, aan den Borne, bij de winning van Jan Lux.

Eene peerdskrib van 15 meters en verscheidene steene trogen.

Studie van den Greffier Beckers, van Zout-Leeuw.

VERKOOP
van
CANADABOOMEN
en Schaarhout,
te Leenhaag-Budingen en Cortenaken.

Maandag 11 December 1871, om 10 uren voor middag, zal de Griffier BECKERS, van Zout-Leeuw, ten herberge van Guillaume BEELEN, te Leenhaag onder Budingen, publiek, op crediet, verkoopen :

1° *Van wege het burgerlijk hospitaal van Zout-Leeuw.*

11 koopen Canadas, bestaande uit 17 boomen, wassende aan een land gelegen te gezegd Leenhaag, in huur bij Fredericus Vanherbergen, reengenoten de Jodestraat, en dicht bij het huis van Severinus Vandenbergh.

2° *Van wege het herkfabriek van Zout-Leeuw.*

7 koopen Schaarhout, in de Melernest onder Cortenaken, reengenoten Arnauts en Petrus Lambrechts.

De liefhebbers zijn aanzocht de Boomen en Schaarhout vooraf te gaan bezichtigen, vermits deze verkocht worden ten herberge van Beelen voorzeid op de Leenhaag. *Zeg het voort.* G.

Verkoop van schoone
CANADABOOMEN onder Rummen.

Op Maandag 11 December 1871, om 11 ure 's morgens, ten verzoeke van de heer burggraaf Arthur du PASSAGE, grondeigenaar te Thienen, zal Fr. MÉLOT te Geet-Betz, door bevoegd ambt, ter plaatse, aanbieden te verkoopen, op krediet :

100 koopen schoone Canadaboomen, waaronder van 2 a 3 meters dikte en van eene buitengewone lengte, staande wassende in de weidens van de heer verkooper, dicht bij zijn kasteel te Rummen, tegen den steenweg van Rummen naar Geet-Betz.

Den particulieren boschwachter is gelast de Boomen aan de liefhebbers aan te wijzen.

De vergadering zal wezen aan het kasteel van Rummen. Zeg het voort.

Verkoop van schoone
CANADABOOMEN onder Rummen.

Op Donderdag 14 December 1871, om 11 ure 's morgens, ten verzoeke van den heer Emile Digneffe, grondeigenaar te Luik, zal FR. MÉLOT te Geet-Betz, door bevoegd ambt, ter plaatse, aanbieden te verkoopen op krediet :

80 koopen schoone Canadaboomen, waaronder van 2 a 3 meters dikte en van eene buitengewone lengte, staande wassende onder Rummen, op de weidens van den verkooper, gelegen in het Rummensbroek, tegen de Melsterbeek en op eene weide genaamd Kwikbon, — in huur bij pachter Nicolas Willems, dicht bij den steenweg van Rummen naar Geet-Betz.

Den particulieren boschwachter is gelast de boomen aan de liefhebbers aan te wijzen.

De vergadering zal wezen in de weide in gebruik bij pachter Willems. *Zeg het voort.*

Grand Assortiment de Fournitures de Bureau et Articles de Fantaisie.

VANWEST-PLUYMERS,
Vis-à-vis du Séminaire à Saint-Trond.

Sous-main, Buvards, Porte-feuilles, Carnets, Porte-plumes, Plumiers, Etuis à plumes, Règles, Encriers de poche et de Bureau, Crayons ordinaires, Crayons à mines de couleurs et à gomme, Papier à lettres et de fantaisie, Plioirs, Sébiles, Essuie-plumes, Malettes en cuir pour écoliers, Cahiers de dessin, Colle forte, Gomme, Encres diverses, Calendriers, Agendas, Mementos, Cartes de visite.

Albums, Boîtes à compas et de couleurs, Cadres, Chapelets, Croix, Œufs et Boîtes à chapelets, Imageries en tous genres, Papeteries en boîtes et autres, Constructions, Divertissements, Alphabets et livres de contes illustrés, Cartes à jouer, Canifs, Porte-monnaie, Statuettes en argent et plastiques, Livres de prières, Livres de lecture, Morceaux de musique, Romances, etc.

Grand choix de Cahiers reliés et brochés.

Spécialités de Rabats.

Magasin de Tricornes, Bonnets carrés, Mantelets, Ceintures en laine, en soie unie et moirée, en gros grains Cachemires, etc., etc.

Grand assortiment de Chapelets et Images.

TE HUREN
tegen Half-Meert aanstaande.

Een zeer welgelegen COMMERCIE-HUIS, bewoond door *Petrus Entbroukx*, gestaan te St.-Truiden op de *Hoogbrug*.

Zich te bevragen bij de juffrouw Piette.

TERSTOND TE HUREN

Een zeer welgelegen COMMERCIE-HUIS, gestaan op den Groote-Merkt, te St-Truiden.

Zich te bevragen bij Madame Cartuyvels-Vanvinckeroy, Groote-Merkt, te St-Truiden.

TE HUREN
TEGEN HALF-MEERT AANSTAANDE :

Een zeer welgelegen *Commercie-Huis*, gestaan te Sint-Truiden, op de Groen-Merkt.

Zich te bevragen aan den heer Moreau-Decadt.

Uit ter hand te koop eene Schuurpoort.

Zich te bevragen bij den heer Goffin-Lintermans, Groote-Merkt, te St-Truiden.

TE HUREN
TEGEN HALF-MEERT AANSTAANDE :

Twee groote en gerieflijke HUIZEN, gelegen op de Beekstraat, te St-Truiden.

Zich te adresseren bij Madame Cartuyvels-Vanvinckeroy, Groote Merkt, te St-Truiden.

M. Jules COURROIT,

statuaire et professeur de sculpture à l'académie de Hasselt, demande des ouvriers sculpteurs pour la statuaire et l'ornement.

LANDGRONDEN

onder de gemeente Weyer te huren. — Zich te vervoegen voor de conditiën en aanneming bij den rentmeester M. LEUNEN, Hamelstraat, N. 29.

Te huren of te koopen
VOOR DEN 15 MAART 1872.

Eene WATER GRAANMOLEN, genaamd GRAATHMOLEN, hebbende eenen zeer sterken waterval, kortelings ingericht volgens het beste hedendaagsche sijsteem, met 4 koppelen steenen en alle aanhoorigheden noodig voor de fabricatie van meel, met woning, schuur, stallen, tuinen, bakhoven, enz. ; het al gelegen te Wellen, bij Borgloon, provincie Limburg, in het midden van eene zeer talrijke bevolking, op weinig afstand van de statie van den ijzerenweg van Alken en op eene rivier die nooit droog is.

Indien men het verlangt zou men bij de molen kunnen voegen 4 1/2 hectaren weide en 4 hectaren bouwland, alsook een volledig machien à vapeur om graan te malen, van de kracht van 8 peerden.

Zich te bevragen bij M. J.-L. SWEECK, Hasseltschestraat, n. 28, te Tongeren.

KAS DER EIGENAARS.

MAATSCHAPPIJ

ingesteld bij koninklijk besluit van den 8 *Juni* 1855, *te Brussel, Leopoldstraat, n°* 7.

AGENT VOOR LIMBURG, M. URBAIN HERMAN,

Nieuwe Steenweg, 24, te St-Truiden, waar men alle inlichtingen en prospectussen kan bekomen.

LEENINGEN OP HYPOTHEEK.

betaalbaar per annuiteiten in 20 jaar het langste of in eenen keer op een gesteld tijdstip. *De obligatiën zijn gewaarborgd door de hypotheek der goederen*, waarop de leeningen gedaan zijn, en nog meer door het sociaal kapitaal van 3 millioen, de reservegelden en gansch het aktief der societeit.

OBLIGATIEN MET PREMIEN.

titel van eigendom aan den drager, betaalbaar met premiën bij middel van loting die de nummer bepaalt waarvan het kapitaal jaarlijks vorderbaar is.

OBLIGATIEN OF TERMIJN

aan den drager of aan eenen benaamden persoon naar keus, van 1000 fr., van 500 fr. en coupons van 100 fr.

Obligatiën op termijn van 10 jaren 4 3/4 %
" " van 5 jaren 4 1/2 %

De maatschappij leent enkel op hypotheek in België gelegen. De belanghebbenden hebben dus eenen zekeren pand.

VERTREKUREN
VAN DEN
IJZERENWEG.

Sint-Truiden naar BRUSSEL, LUIK, VERVIERS, ANTWERPEN en GENT :

's Morgens	8	ure	21	minuten.
"	9	"	55	"
Na middag	2	"	11	"
's Avonds	6	"	25	"
"	7	"	13	"

St-Truiden naar HASSELT, MAESTRICHT, AKEN, DIEST, AERSCHOT, ANTWERPEN :

's Morgens	6	ure	45	minuten.
"	9	"	30	"
Na middag	2	"	15	"
"	3	"	44	"
's Avonds	8	"	09	"

Van **Hasselt** naar ST-TRUIDEN.

's Morgens	7	ure	50	minuten.
"	8	"	10	"
Na middag	1	"	40	"
"	4	"	20	"
's Avonds	6	"	42	"

POSTWAGENDIENST.

Van St-Truiden naar Tongeren : om 9 ure 50 's morgens.

Van St-Truiden naar Thienen : Woensdag en Zaterdag om 2 ure na middag.

VERTREKUREN DER MALLE-POSTE.

Naar Tongeren en Loon, 5 15 en 10 ure 's morgens, ten 4 15 's avonds.

Naar Gingelom, 10 ure 40 's avonds.

Naar Hasselt, 1 uur 25 's morgens.

Aankomst van Tongeren en Loon, 7 ure 39 's morgens, 1 uur 29 en 6 ure 9 's avonds.

Van Gingelom, 1 uur 20 's morgens.

Van Hasselt, 10 ure 35 's avonds.

Sint-Truiden. — Boekd. J.-T. Schouberechts-Vanwest, Beekstraat, n° 21.

SUPPLEMENT
AAN DE
GAZETTE VAN SINT-TRUIDEN

Kamer van Volksvertegenwoordigers.

VOORZITTERSCHAP VAN M. THIBAUT.

Zitting van 1 December.

De zitting wordt ten 2 1/2 ure geopend, door de naamoproeping, de lezing en goedkeuring van verslag der vorige zitting, waarna M. de voorzitter het woord geeft aan

M. D'ANETHAN. MM. daar Zijne Majesteit onze portefeuilles gevraagd heeft, hebben wij die in Zijne handen neêrgelegd. In de tegenwoordige omstandigheid zal de Kamer waarschijnlijk noodig oordeelen, zich onbepaald te verdagen. (*Opschudding.*)

M. VAN HUMBEECK. Ik stel aan de Kamer voor, van op dit oogenblik zelve, eenen tijd te bepalen waarop zij weêr zal bijeenkomen, ten einde, voor den regelmatigen loop der zaken, voorloopige kredieten te stemmen.

STEMMEN RECHTS. Neen ! neen !

M. GUILLERY. Ik verzoek de Kamer eenen dag te bepalen, bij voorbeeld toekomenden dinsdag.

STEMMEN RECHTS. Neen ! neen !

M. GUILLERY. De tegenwoordige omstandigheden zijn zeer ernstig; wanneer een ministerie aftreedt.... (*Onderbreking.*)

STEM RECHTS. Het treedt niet af, men zendt het weg !

M. GUILLERY. De Kamer moet zich vereenigen om te beraadslagen, over de te nemen maatregelen. Daarom moet zij een dag bepalen, waarop zij zal bijeenkomen, want zij is meesteres over hare besluiten.

STEMMEN RECHTS. Neen ! neen !

M. COOMANS. Ik verwonder mij dat men daar zoo even de regelmatigheid heeft ingeroepen in eene omstandigheid, waarin alles op het onregelmatigste geschiedt.

Het ministerie treedt niet af, zooals men gezegd heeft. De waarheid is dat de Kroon aan het ministerie zijne macht ontneemt. (*Onderbreking*).

STEM RECHTS. En tegenover den oproer !

M. COOMANS. Het ministerie heeft zijne plicht gedaan door aftetreden en niet langer zijne portefeuilles te houden. (*Zeer wel ! rechts*).

M. Guillery heeft zich daar zoo even bedrogen. De Kamer is niet meer, zooals hij gezegd heeft, meesteres over hare besluiten. Het is niet noodig dat zij, die, indien al niet begunstigd, ten minste den oproer verontschuldigd hebben.... (*protestatiën links*), die den oproer gewettigd hebben.... (*Gerucht*).

STEM LINKS. Tot orde !

M, COOMANS. Het is niet noodig dat zij willen dat de Kamer vergaderd blijft voor den oproer die haar heden verjaagt. (*Zeer wel* !)

Ik betreur het, de vreugde gezien te hebben die op sommige gezichten uitstraalde, toen ik deze zaal binnentrad. (*Gerucht links*). Die vreugde is zeer bedroevend. Het is geen vreugde die gij vandaag moest ten toon spreiden; gij zoudt eerder moeten weenen. (*Gerucht links*). Ja, weenen, want wij wonen heden de begrafenis onzer instellingen bij. (*Luidruchtige goedkeuring rechts*).

Gij hebt mij als revolutionaire uitgemaakt, heeren der linkerzij, toen ik u de loijale algemeene stemming vroeg, en vandaag hebt gij de rechten welke gij toen aan de deftige burgers weigerde, aan de straatstemming opgeofferd. Welnu ! ik verklaar het u, voortaan zal ik meer dan ooit de algemeene stemming vragen, want ik zie veel liever de burgers op de landdagen dan in de straat, waar gij hen hunne toejuichingen gevraagd hebt. (*Zeer wel ! rechts*).

Ja, misschien zien wij vandaag de begrafenis onzer Instellingen, maar ondanks die vreeselijke misslagen, heb ik nog hoop in de toekomst. (*Gerucht links*).

M. GUILLERY. Ik zal immer protesteeren tegen het verwijt, welk men ons ten laste legt, van den oproer begunstigd te hebben; ten anderen hebben er geene oproeren plaats gehad. (*Gerucht*). Wij, ik en mijne vrienden hebben alles gedaan wat wij konden, om onze medeburgers in toom te houden. (*Onderbreking rechts*).

De wezenlijk revolutionnaire manifestatiën zijn daar niet waar men die aanwijst. Ik betreur de houding der rechterzijde en hare toejuichingen, als men hier spreekt over de begrafenis onzer instellingen, dan laat gij u door uwe driften vervoeren. Gij stelt hier den koninklijken persoon bloot. (*Gerucht*).

STEM RECHTS. Wij zijn dit niet die het doen !

M. DE BORCHGRAVE. De burgerwacht heeft gisteren den koning beleedigd. *Gerucht*)

M. ANSPACH. Ik vraag het woord.

M. GUILLERY. Gij moogt niet vergeten dat als België vandaag zijne vrijheid nog bezit, het dit te danken heeft aan het regelmatige spel onzer instellingen. Is dit spel regelmatig, wanneer een ministerie hier den koninklijken persoon komt blootstellen, zonder opoffering, zonder edelmoed? Ik ben geen vleier van het koningschap, maar ik kan den koning niet laten beleedigen. Laat ons katholieken, liberalen, progressisten, doktrinairs zijn, maar laten wij ons niet op dit terrein verdeelen, of wij zullen eenen vreeselijken slag aan onze instellingen hebben toegebracht.

M. COOMANS. Dit is reeds gedaan.

M. GUILLERY. Ik weet niet welke personen aan het ministerie zullen komen, maar wij moesten immer, om hen te bestrijden, op het konstitutioneel terrein blijven. (*Protestatiën rechts*).

Ik heb niet gewild dat de eerbied welke men aan den koninklijken persoon schuldig is, hier miskend werd, zonder dat er aanstonds eene protestatie tegen opstond.

M. DELAET. Dit is eene ministers redevoering.

M. BARA. Het ministerie treedt niet terug voor de straatmanifestatiën, M. de minister van financiën heeft onlangs gezegd dat hij het niet doen zou. Maar als dit ministerie geenen luister noch overheid meer heeft, indien de zaken Langrand het zijn aanzien in het land hebben doen verliezen, waarom verwondert gij u dan dat de koning zijn gedacht hierover heeft uitgedrukt?

Gij zijt zoo despotiek tegenover het koninkschap, dat gij door hetzelve de zaken Langrand zoudt hebben willen doen vergeven. Maar dit is het wat de Kroon niet gewild heeft. Zij heeft er aan gehouden hare verantwoordelijkkeid te vrijwaren. Nu schudt en beeft gij op uwe banken ! maar wat gebeurde er in 1841 ? Toen daagde gij de Kroon uit om het ministerie zijn ontslag te geven. Zegt dus niet dat gij de verdedigers der konstitutie zijt. In 1864 hebt gij deze Kamer in menigte verlaten om haar te beletten te beraadslagen. Wat hebt gij later gedaan ter oorzake der brandstichtingen van Saint-Genois ? Gij hebt het gerecht willen dwarsboomen. Dit is de revolutionnaire geest en het geweld !

Met de diskussie der studiebeurzen hebt gij uwe hulp geweigerd aan de toepassing der wet.

Welke taal hebben MM. De Kerckhove en Coomans in 1868 gehouden, op de meetings van Luik ? Zij vroegen de ontbinding der Kamer.

M. DE KERCKHOVE. Langs een wettigen weg; nooit door een oproer !

M. BARA. Gij maaktet toen demonstraties en optochten in de straat. Gij wildet het ontslag van het ministerie. Vandaag vindt gij dat de Kroon slecht gehandeld heeft, en beziet uw verleden. Omdat de Kroon hare hand terug trekt van de zaken Langrand, protesteert gij. (*Gerucht*). Wij wisten wel dat het volk nooit zou toegestemd hebben in de eerherstelling der zaken Langrand. (*Protestatiën rechts*).

M. CORNESSE. Het is onmogelijk onder die hatelijke smaadreden gebukt te blijven. (*Gedruisch links*).

STEM LINKS. Tot orde ! tot orde !

STEM RECHTS. Trek geen woord terug ! (*Gerucht*).

M. CORNESSE. Het oogenblik welk wij beleven is plechtig....

STEM LINKS. Tot orde !

M. DE VOORZITTER. Heeft M. de minister zijne uitdrukking niet uitgelegd ? Het is onmogelijk iets te verstaan onder al dit gerucht.

M. CORNESSE. het is onmogelijk dat ik mijne woorden terug trek, die de uitdrukking mijner gevoelens zijn. (*Zeer wel ! rechts*). Het is onmogelijk dat M. Bara straffeloos de rechterzij kan beleedigen. (*Gerucht links*).

M. DUPONT. Gansch de linkerzij is verontwaardigd over de woorden van M. den minister. (*Gerucht*). Dergelijke schandalen mogen niet straffeloos in eene belgische Kamer plaats hebben. (*Gerucht*). Ik vraag formeel de tot orderoeping !

STEMMEN RECHTS. Neen ! neen !

M. COOMANS. De linkerzij vooral M. Bara, heeft woorden gezegd, honderdmaal harder dan die van den minister. Heeft men niet gezegd dat er op onze banken niet dan dieven zaten ? Het ware dus onrechtvaardig de tot orderoeping uit te spreken.

M. CORNESSE. De rechterzij mag er zich op beroemen, dat zij de loyale en regelmatige praktijk onzer instellingen nooit is te buiten gegaan. Zij is altijd binnen de palen der wettigheid gebleven.

M. GUILLERY. In 1864 heeft zij geweigerd te zetelen.

M. CORNESSE. Maar welk schouwspel zou de linkerzij alsdan aan het land geven ? Zij wilde zich de meerderheid verzekeren door eenen maatregel, welke de rechterzij als geweldadig beschouwde, en 't is om dit te beletten dat zij zich heeft onthouden. Nooit is de rechtervij in de straat gekomen. (*Gerucht links*).

Overigens, als de rechterzij zich in 1864 heeft onthouden, is M. Frère met zijne vrienden dan ook niet op het einde eener zitting heengegaan, om aldus belangrijke stemmingen te beletten ?

Gij hebt nooit geduldig in de minderheid kunnen blijven. Gij hebt altoos ongrondwettelijke maatregelen in beweging gebracht en tot alle middelen den toevlucht genomen, om het bewind terug in handen te krijgen. Reeds vijfmaal hebt gij de Kamers ontbonden.

Men ontkent thans dat er oproeren hebben plaats gehad. Maar hebben wij niet, acht dagen lang, bij het verlaten dezer Kamer, aan beschimpingen en beleedigingen bloodgestaan ? En vóór onze laatste zitting heeft niemand uwer geprotesteerd, om de verdwaalde menigte tot haren plicht terug te roepen. (*Gerucht.*)

Wij verlaten heden het bewind, omdat wij er toe gedwongen zijn, en voor het geweld. (*Onderbreking links.*)

Ik hoor eene onderbreking, welke mij verlangens toeschrijft, tegen welke ik protesteer. Neen, 't is niet met spijt dat ik het bewind verlaat ; al mijne vrienden weten, dat ik slechts uit opoffering en plicht eene portefeuille heb aangenomen.

M. D'ANETHAN. Dat is waar.

M. CORNESSE. Indien ik slechts aan mijne neiging gehoor had gegeven, zou ik niet op deze bank zitten ; doch ik heb gedacht, mijn persoonlijk genoegen aan het welzijn van mijn land ten offer te moeten brengen.

Gij hebt gezegd, dat de zaken Langrand voor onze partij het kleed van Nessus waren. Ik zend u dit woord terug, en zeg, met veel meer waarheid, dat als de oproer u het bewind verschafte, hij voor u een kleed van Nessus zou wezen, waarvan gij u nooit zoudt kunnen ontdoen. 't Is tegenover dien thans zegenpralenden oproer, dat de tegenwoordige ministers zich hunne portefeuille zien ontrooven. Ziedaar de toestand ; ik hield er aan, dit voor het aanschijn van het land te bestatigen.

STEMMEN RECHTS. De sluiting !

M. FRÈRE. Op de ministerieele bank schijnt men heden ons grondwettelijk regiem geheel en gansch te miskennen. Bij het doen zijner mededeeling aan de Kamer, heeft M. de minister van buitenlandsche zaken, de Kroon er tusschen gemengd en den koninklijken persoon aan de diskussie overgeleverd ; het jammerlijkste van al is, dat na alzoo zijne plichten te hebben miskend, gansch de rechterzij zijne taal heeft toegejuicht.

STEMMEN RECHTS. Ja ! Ja !

M. DELEHAYE. De rechterzij was om den tuin geleid en mocht protesteeren.

M. FRÈRE. Welnu, gij geeft een slecht voorbeeld voor eene partij, die zich eene conservatieve partij noemt. Wij hebben geene verantwoordelijke ministers, en men heeft de Kroon aan de diskussie, aan de partijdriften overgeleverd. Ziedaar iets dat revolutionnair is. (*Onderbreking.*)

M. DE VOORZITTER. Gij hebt beloofd, kalm te zijn.

M. FRÈRE. Dat is waar, maar 't is moeielijk kalm te blijven tegenover eenen toestand, waarvan de blinden en de zinneloozen de gevolgen niet schijnen te vreezen. (*Onderbreking van M. de Laet.*) Zwijg, M. de Laet, gij hebt het recht niet mij te onderbreken. (*Nieuwe onderbreking van M. de Laet.*)

M. DE VOORZITTER. Gij hebt het woord niet, M. de Laet.

STEMMEN RECHTS. Het is maar voor een persoonlijk feit....

M. DE LAET. Ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

M. DE VOORZITTER. Gij zult het hebben na M. Frère.

M. FRÈRE. Gij hebt mij onderbroken ; ik heb gezegd dat gij daartoe het recht niet hadt.

M. DE BORCHGRAVE. Is dat uwe uitlegging?....

M. FRÈRE. Welhoe, het zijn mijne eigen woorden die ik herhaal ; ik verklaar niets en begrijp het zooals gij wilt, (*Onderbreking.*)

M. DE BORCHGRAVE. Begrijp het zooals gij wilt ! Deze woorden zijn niet tot mij gericht, veronderstel ik ? — Ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

M. FRÈRE. Het schijnt dat M. de minister van justicie enkel de politiek in de bladen zijner partij geleerd heeft. De liberale partij heeft gedurende achttien jaren de minderheid weten te zijn. Men heeft dikwijls van 1857 gesproken ; maar zij is in 1857 zes maanden na den oproer aan het bewind gekomen. Waar zijn dus zijne hevige en onwettige daden ?

In 1864, heeft de rechterzijde eene revolutionnaire daad begaan, door de Kamer te beletten te beraadslagen. Toen ik met MM. Rogier en Devaux de Kamer verlaten heb, kon de vergadering daags daarna een besluit nemen. Terwijl integendeel in 1864, de Kamer de parlementaire werking belet heeft.

Men zegt dat wij ons aan het bewind vastgeklampt hebben ; maar gij vergeet dat wij in 1864 zes maanden de portefeuille neergelegd hadden, en toen hebt gij ze niet willen aannemen.

Men spreekt ons van oproer. De overdrijving vergroot de zaken. Ik wil de ongeregeldheden noch wettigen noch uitleggen; maar ik wil niet dat men in den vreemde doet gelooven dat de hoofdstad in oproer is. Er hebben samenscholingen, kreten en gedruisch plaats gehad, maar niets anders. In de straten van Londen doen zich dikwijls tooneelen van dien aard voor. De lords, de afgevaardigden en de ministers worden uitgejouwd bij het verlaten van het Parlement.

Niemand kan de feiten die zich voorgedaan hebben, wettigen, maar men moet bekennen dat zij door betreurenswaardige schandalen uitgedaagd zijn.

M. DE BORCHGRAVE. Ik heb maar een woord te zeggen. Ik verklaar dat indien er in de inzichten of de woorden van M. Frère iets was dat mij kwetste in mijne waardigheid, ik zou weten wat ik te doen had en niet voor mijne plicht achteruit deinzen.

M. FRÈRE. Ik verklaar dat indien M. de Borchgrave mij uitlegging te vragen heeft, ik ter zijner beschikking ben.

M. ANSPACH. Ondoordachte woorden zijn hier uitgesproken ; ik wil hiertegen eene protestatie neêrleggen en wachten tot dat de rust hersteld is.

Men heeft de burgerwacht aangevallen. Ik hoop dat men welhaast de diensten, die zij bewezen heeft, zal erkennen.

Men zegt ook dat geene enkele stem geprotesteerd heeft; maar ik heb de straten der stad met plakkaarten doen bedekken, ten einde de rust te bekomen. Wij hebben alles gedaan wat mogelijk was om de ongeregeldheden die zich voorgedaan hebben, te onderdrukken.

Door de benoeming van M. de Decker hebt gij een proces aangegaan. Welnu! dat proces hebt gij tegenover de openbare denkwijze verloren.

M. DE BORCHGRAVE, (*persoonlijk feit*). Ik heb daar aanstonds in eene onderbreking gezegd, dat de burgerwacht voor het paleis van den koning

gemanifesteerd heeft. Ik had beter gedaan te zeggen, een gedeelte der burgerwacht. Gisteren, heb ik zelf 59 wachten gezien, voor het paleis geplaatst, die de kolf hunner geweren in de hoogte staken en kreten uitten,

Een gedeelte der burgerwacht is maar plichtig, ik heb geenzins het gansche korps willen beschuldigen want zij telt vrienden der orde en partijgangers der plicht

STEMMEN RECHTS. De sluiting!

M. COOMANS. Ik kan de aanvallen, waarvan ik het voorwerp geweest ben, niet laten voorbijgaan, zonder te protesteeren. Ik heb den koning geenzins blootgesteld. De eerste die dit gedaan heeft is de burgemeester van Brussel, in zijne beruchte redevoering op het banket, en voor hen die men de bloem der burgerij noemt. M. Anspach heeft verzekerd dat de koning..... (*Gerucht.*)

M. PIRMEZ (*beroep op het reglement*). De Kamer kan de daden van den koning op zulke wijze niet bespreken; bestaat er een verantwoordelijk ministerie? (*Gerucht*).

M. DE VOORZITTER. Het is waarlijk onnoodig deze beraadslaging voort te zetten. (*Ja! Ja!*) Het is beter dat de Kamer verdaagd worde. Ik raad dus de sprekers aan van het woord af te zien.

M. COOMANS. Veroorloof mij, M. de voorzitter Ik weet wel dat wij op heete kolen zitten; maar is M. Anspach onschendbaar? Ik begrijp dat de menigte ontroerd was, na dat men plechtig verklaard heeft dat het ministerie, tijdens de benoeming van M. de Decker, het koninkschap geschonden had. (*Gerucht.*)

De koning heeft de onteerende hulde niet verdiend, welke M Anspach hem gegeven heeft. (*Onderbreking.*)

M. ANSPACH. Ik vraag dat M. Coomans zijn woord intrekke.

M. COOMANS. Het zij zoo, ik trek het in, maar ik hou vol en daarmede verdedig ik de Kroon, dat de koning eenen maatregel die hij, zooals men zegde, zoo krachtdadig afkeurde, niet heeft kunnen teekenen. (*Lange onderbreking.*)

TALRIJKE STEMMEN. De sluiting!

M. COOMANS. Ik eindig met te protesteeren dat ik ooit de schending onzer grondwet gewild heb, die, volgens mijn gedacht, kon verbeterd worden.

Aangezien het verlangen der Kamer, verdaag ik tot later de andere belangrijke opmerkingen die ik aan te bieden heb.

TALRIJKE STEMMEN. De sluiting!

M. DE VOORZITTER. De beraadslaging is gesloten.

De Kamer wordt tot eene aanstaande bijeenroeping verdaagd.

De zitting wordt ten 4 1/2 ure geheven.

Denkwijze der Dagbladen.

Men leest in het *Fondsenblad*:

De koning, bukkende voor het straatcrapule, dat is de neêrlaag van het koningdom en de erkenning des gezags van den oproer. Wij begrijpen niet dat dergelijke stap is kunnen gedaan worden. De omgeving van Z. M. moet dan wel uitnemend slecht zijn?

—

De *Bien Public* van Gent, zegt in een goed geschreven artikel, dat de koning eene fout heeft begaan, waarvan de gevolgen voor land en dynastie overgroot kunnen zijn.

—

De *Libéral* van Namen, zegt dat niet alleen de katholieken, maar al de wezenlijke liberalen en die niet aan de doctrinaire partij hangen, de oplossing zullen betreuren die de koning aan de kwestie geeft. Het is niets minder dan de abdikatie van het gezag voor den belachlijksten oproer die ooit bestaan heeft.

—

De *Onafhankelijke* van Hasselt drukt zich alzoo uit:

Wij vernemen met de smartelijkste verrassing dat Z. M. de Koning het Ministerie komt af te zetten. Gelijk het M. Jacobs in de Kamer der volksvertegenwoordigers had aangekondigd, zijn zij tot den laatsten oogenblik standvastig en moedig op hunnen post gebleven totdat zij van wege den Koning ondericht zijn geworden dat er geene verstandhouding meer bestaat tusschen hen en de kroon.—Deze oneenigheid komt hieruit voort dat de raadsheeren der kroon de wettelijkheid wilden geëerbiedigd hebben en dat Zijne Majesteit zich te zwak gevoeld heeft om de muiterij te trortseeren en tegen te komen. Eere zij hun! Moedig en onverschrokken hebben zij hunnen plicht vervuld. Alwie de orde bemint moet hun hulde brengen, eerbied en erkentenis. Het vaderland is hun dan verschuldigd, en zoo onze nationaliteit moet deze droevige schipbreuk der wettelijkheid overleven, dan zullen zij nogmaals den eerepost hernemen welke zij nu tegen hnnnen dank genoodzaakt zijn te verlaten. Voortaan zal het de taak wezen van de groote en vaderlandslievende partij der bewarende gezindheid, aan oproeren en muiterijen hoofd te bieden en tegen den wil van sommigen, den wil des volks in te roepen. Door een sterke en machtige organisatie, door eene moedige en onbedwongene levendigheid, voortkomende uit een diep gevoel van plichtbetrachting, zal de katholieke partij op de hoogte blijven van hare edele en gewichtige zending. Onze nationale instellingen zullen door haar gered worden bij den kreet van: " Leve België, leve België vrij en onafhankelijk. „

Wij vernemen met genoegen dat geen lid der majoriteit genegen is om eenige verantwoordelijkheid te nemen over het gebeurde. In eene vergadering, deze morgen gehouden, is er met eenparige stemmen beslist geworden dat het tegenwoordig ministerie moest gehandhaafd worden. Men wilde zelfs niet de veronderstellingen voorzien dat de Ministers konnen verzonden worden. Gisteren avond slechts toen de Kamers vernamen wat er gaande was, hebben zij eenparig besloten het bewind niet in handen te geven van hunne tegenstrevers welke den opstand bewerkt en voorgestaan hebben.

De *Union* van Parijs, sprekende over eene ontbinding der Kamers in België, waarover de doctrinaire dagbladen razen; zegt het volgende:

" Moest dit zijn, het zouden de leden des kabinets niet zijn, *maar wel de koning, die den genadeslag geven zou aan het grondwettelijk bestaan van België.* „

—

Men leest in den *Postrijder* van Tongeren.

Wij hebben tot het laatste oogenblik gehoopt dat de koning zou weerstaan aan het straatgeschreeuw en door ernstige en strenge maatregelen de onbeduidende onlusten van Brussel zou weten uit te maken.

Wij hebben slecht geoordeeld. De koning geeft toe! Hij dankt zijne ministers af.

Nu zullen de oproerlingen zeker voldaan zijn. Maar het land, dat eene katholieke meerderheid naar de Kamer gezonden heeft, zal dat ook voldaan zijn?

Eer aan de katholieke ministers! Zij zijn op hunnen gevaarlijken post gebleven, ofschoon het tegen hun alleen was dat den oproer woedde. Thans treden zij van het ministerie af, niet omdat zij toegeven aan den liberalen oproer, maar omdat de koning goedvind eerder naar het liberaal gehuil te hooren dan naar de meerderheid van het wettig land.

Wij kunnen ons bedriegen, maar wij gelooven dat die gebeurtenis een harde slag is voor onze instellingen.

Wat zal er nu gebeuren? Een nieuw ministerie moet aangesteld worden. Volgens alle recht en rede kan het niets anders zijn dan een katholiek ministerie. Inderdaad, de liberalen kunnen niet aan het roer komen, terwijl zij in de twee Kamers de meerderheid tegen zich hebben. En hoe wil men dat een ander katholiek ministerie opkome, indien onder het eerste het beste voorwendsel het straatrumoer de wet moet geven? Zal men morgen niet tegen het nieuw katholiek ministerie het zelfde plan uitvoeren waarvoor de koning gisteren heeft moeten achteruit gaan? En indien de koning op zulke droevige manier de speelbal wordt der volksdriften, wat zal er dan komen van het koninklijk gezag? De straatlawijtmakers zullen de wet geven, de koning zal zich telkens moeten voor hun neerbuigen.

Dat zal een schoon Belgiekske geven!

—

De *Liberté* zegt: De koning heeft zijne ministers weg gezonden als lakeien. Indien de rechterzij zich morgen niet republikeinsch verklaart, is het gedaan met katholieke denkwijs (!!) De linkerzij door haren bijval zelf, aan den oproer veschuldigd, *houdt op grondwettelijke partij te zijn.* Leopoldus, tweede van dien naam, koning der Belgen, heeft het recht van revolutie-maken geproklameerd!

—

Men leest in het *Vlaamsch Land*: De orde is onder de voeten der oproerlingen gepletterd. De constitutie is door het gespuis overmeesterd.

De beslissing van het kiezerskorps is vernietigd, de meerderheid der Kamer is onder de voogdij der brusselsche lawijdmakers geplaatst.

't Is eene zware verantwoordelijkheid welke de koning op zich getrokken heeft, en het ergste is dat hij het deed zonder iemand te hebben die de verantwoordelijkheid op zich nam van eene daad waarvan de gevolgen zoo verschrikkelijk kunnen wezen.

Wij zijn er zeker van, de beslissing des konings zal geheel het land door een pijnlijken indruk verwekken, en men zal vragen wat er van België geworden zal, nu dat de straatschenderij een van de machten des Staats geworden is?

Wat ons betreft, wij hebben alles gedaan wat mogelijk is om die uiterste daden te beletten; maar nu de driften de overhand hebben behaald, zal het niet meer mogelijk zijn deze af te wenden van het bestuur der staatszaken. Tweemaal, in 1857 en in 1871, heeft men het schuim der straat meester gelaten en eenieder kan het gevaar beseffen dat er uit voortvloeien zal.

—

Men leest in de *Patrie* van Parijs:

" Bij al deze soort van zaken is er iets wat men ziet en iets wat men niet ziet. De uitbersting ziet men: niet de verborgen drijfveeren. *Nu schijnt het uitgemaakt te zijn, dat vreemde invloed — laten wij de zaak maar noemen bij haar naam, de hand van von Bismark, de aanstoker is van deze onlusten* (te Brussel). Deze onderstelling verkrijgt zeer veel grond, wanneer men andere gebeurtenissen overweegt. Pruisen, niemand die het niet weet, heeft op dit oogenblik er belang bij aan Engeland bekommernis te geven naar de zijde van Antwerpen. Daarbij komt dat sedert lang de liberale partij in België staat onder den invloed, bijna onder de leiding van von Bismark, en gedurende den oorlog heeft men gezien hoe het orgaan des heeren Frère-Orban, met bijna pruisischen iever, zich aan Frankrijks belangen vijandig toonde. Ten slotte is bekend dat von Bismark overal, in België zoowel als in Duitschland, de verklaarde tegenstander is der konservatieven en der katholieke geestelijkheid. Hoe meer geschillen er zijn rondom het vereenigde gansch militaire Duitschland, des te grooter zal von Bismark de kracht en de veiligheid van Pruisen zien worden.

—

De *Patrie* van Parijs hekelt in een ander nummer en in erge woorden de handelwijs van hooger hand. 't Blad zegt, dat men aan 't straatrumoer, *de grondwet, de wet der meerderheid en het parlementaire leven* heeft opgeofferd. Het blad beschuldigt het hof verder Pruisische strekkingen te hebben en echter zegt het blad, " 't gevaar zal van Duitschland, niet van Frankrijk komen. „ Wat de burgerwacht betreft, zij deed wat haar gewoon ambacht is; zij huilden met de anderen en altijd gereed om den oproer te ondersteunen. De zedelijkheid van dit avontuur is, dat de grondwet veel geleden en de herberg veel gewonnen heeft.

—

Sprekende van de oproeren, die te Brussel hebben plaats gehad, zegt de Brusselsche briefschrijver van de *Gazette de Liége*, het volgende:

Indien men voortaan nog konde twijfelen dat de revolutionnaire beweging te voren gesmeed was, zou het genoeg zijn om er een klaar bewijs van te geven door de getuigenis zelve der oproermakers in te roepen: er zijn personen die bekend hebben de eene 2 fr., de andere 3 fr., nog andere 5 fr. ontvangen te hebben om ruiten te breken. Men heeft in de straat Joseph II, gedurende eenen aanval van de gendarmerie, eenen oproermaker hooren roepen: *Ik wil liever 5 fr. missen, dan mijn leven in gevaar te stellen.*

En 't is voor eene zulkdanige beweging, dat men zou moeten achteruitwijken? 't Is onmogelijk. Dit zou de godsklop van het tegenwoordig gouvernement zijn.

Sint-Truiden. — Boekd. J.-T. Schouberechts-Vanwest, Beekstraat, n° 21.